

KU
มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

HAPPY

to be

KU

PROVE YOU
GRADUATED
FROM **KU!**

CLASS OF 2019

หนังสือเผยแพร่ งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2562

บทเพลง พระราชนิพนธ์ เกษตรศาสตร์

ทำนอง

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร
มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
บรมนาถบพิตร

คำร้อง

ศ.ดร.ประเสริฐ ฤณ นคร

เพลงพระราชนิพนธ์ เกษตรศาสตร์

เป็นเพลงพระราชนิพนธ์ที่

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร
มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
บรมนาถบพิตร

พระราชทานให้เป็น

เพลงประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2509

สแกนเพื่อฟัง

บทเพลงพระราชนิพนธ์ เกษตรศาสตร์

เขี้ยวธงชาติ

ก่อเกิดโมตรี สามัคคีมั่น

สถานเรียนเกษตรนั้น

เราผูกพันบูชา

เขี้ยวนาป่าไผ่

แผ่นดินถิ่นไทย ไผ่บุลย์หนักหนา

เพราะไทยผลิตค้า

ทุกแหล่งฟ้า หล้าอ้อมเอม

(ญ) แม่เหน้อยกาย ใจสำราญ

เสร็จกิจการงาน เกษตรเกษม

(ช) ล้วนปรีดีเปรม นำวิชา

สร้างชาติ สร้างตน รวมแรงรวมใจ

จะจรรักษ์ จอมจักริน

อีกแดนแผ่นดิน ทำกินเก็บผล

พระคุณเกษตรล้วน

รักเปี่ยมทัน ดวงจิตเอย

VISION

มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์
สร้างสรรค์
ศาสตร์แห่งแผ่นดิน
สู่สากล
เพื่อพัฒนาประเทศ
อย่างยั่งยืน

UNIQUENESS

มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์
มุ่งสร้างสรรค์แห่งแผ่นดิน
เพื่อความกินดีอยู่ดีของชาติ

HAPPY
TO BE
KU

FOLLOW
OUR FACEBOOK

PROVE YOU
GRADUATED
FROM KU!

SUBSCRIBE TO
OUR YOUTUBE

LONG LIVE HIS MAJESTY THE KING

พุทธศักราช 2562 นับเป็นอีกหนึ่งปีสำคัญและเป็นปีมหามงคลของปวงชนชาวไทย ด้วยเพราะมีการจัดพระราชพิธีบรมราชาภิเษกสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย พร้อมเฉลิมพระปรมาภิไธย พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 แห่งราชวงศ์จักรีตามโบราณราชประเพณี โดยพระองค์ได้พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการแก่ปวงชนชาวไทย เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 มีเนื้อความว่า

"เราจะสืบสาน รักษา และต่อยอดและครองแผ่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งอาณาราษฎรตลอดไป"

**พระมหากรุณาธิคุณ
ของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
ต่อมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์**

เพื่อเป็นการสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว คณะกรรมการจัดทำหนังสือเผยแพร่ งานพระราชทานปริญญาบัตร พ.ศ. 2562 ได้รวบรวมภาพพระบรมฉายาลักษณ์บางส่วน เมื่อครั้งพระองค์เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพระราชกรณียกิจ ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณกับชาวเกษตรศาสตร์อย่างหาที่สุดมิได้

**13 ธันวาคม
พ.ศ. 2508**

เสด็จฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครั้งแรก ทรงเยี่ยมต้นนนทรี และทรงแขกโซโฟนร่วมกับสมเด็จพระบรมชนกนาถ วัฒนตรี อ.ส. และวงดนตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

**18 กรกฎาคม
พ.ศ. 2511**

ทรงโดยเสด็จฯ พระราชทานปริญญาบัตร ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

**7 กันยายน
พ.ศ. 2512**

ทอดพระเนตรการแข่งขันกรีฑาภายใน ณ สนามอินทรี จันทรสถิตย์

**11 มกราคม
พ.ศ. 2516**

ทรงเยี่ยมชาวเขาในโครงการเกษตรที่สูงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กระทรงวางสาธารณสุข และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ณ ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

**20 มกราคม
พ.ศ. 2521**

ทรงเปิดงานชุมนุมกล้วยไม้โลก ครั้งที่ 9 ณ สวนสามพราน จังหวัดนครปฐม

**17 กรกฎาคม
พ.ศ. 2523**

เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทรับพระราชทานปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (ศึกษาศาสตร์-การสอน) จากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

**2 กุมภาพันธ์
พ.ศ. 2536**

ทรงเปิดงานวันเกษตรกรแห่งชาติประจำปี 2536 และทรงเปิดนิทรรศการทางวิชาการ 50 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ณ อาคารจักรพันธ์เพ็ญศิริ

**23 กรกฎาคม
พ.ศ. 2541**

สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาวิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาการบินและอวกาศยาน

**14 กรกฎาคม
พ.ศ. 2542**

ทรงเจิมแผ่นศิลาฤกษ์หมุดประจำวิทยาเขตศรีราชา และทรงประกอบพิธีเปิดอาคารปฏิบัติการวิศวกรรมการบินและอวกาศยาน ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จังหวัดชลบุรี

**23 พฤษภาคม
พ.ศ. 2545**

สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาเกษตรเขตร้อน

**21 พฤษภาคม
พ.ศ. 2546**

สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาส่งเสริมการเกษตร

**28 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2547**

ทรงเป็นประธานในพิธีเปิดวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ทรงเปิดอุทยานธรรมชาติป่าเต็งรัง 72 พรรษา บรมราชินีนาถ และทรงเปิดอุทยานเกษตร 50 พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

**19 กรกฎาคม
พ.ศ. 2548**

สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาพัฒนาสังคม

**16 สิงหาคม
พ.ศ. 2558**

ทรงร่วมเป็นจักรยาน พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา ในโครงการกิจกรรมจักรยานเฉลิมพระเกียรติ BIKE FOR MOM ปั่นเพื่อแม่

LONG LIVE OUR BELOVED PRINCESS

ภายหลังพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการเฉลิมพระนามาภิไธย สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เจ้าฟ้านักวิทยาศาสตร์ ผู้ทรงสำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี

▲ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ขณะเสด็จฯ เยี่ยมพระชนิษชฎกนิเมื่อครั้งทรงศึกษา ณ คณะวิทยาศาสตร์ และอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ

กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี กับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี พระโสทรภคินีขัตติยนารี ในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ และเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (เคมี) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2522

หลังจากนั้น พระองค์ทรงปฏิบัติพระกรณียกิจอันสร้างคุณูปการต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มากมาย นับตั้งแต่การโดยเสด็จสมเด็จพระบรมชนกนาถและสมเด็จพระบรมราชชนนี ทรงเยี่ยมต้นนนทรีและทรงดนตรี รวมถึงพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ณ หอประชุม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลายต่อหลายครั้ง

แต่เหนือสิ่งอื่นใด สิ่งที่เป็นความภาคภูมิใจของเราชาวเกษตรฯ คือ การที่สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี เสด็จทรงเป็นทูลกระหม่อมอาจารย์ของคณาจารย์และนิสิตเกษตรฯ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์

อีกทั้งยังทรงมีพระปณิธานสืบสานวันนนทรีทรงปลูก ดนตรีทรงโปรด ด้วยการเสด็จเครื่องดนตรีจีน (กู่เจิง) ในวันที่ระลึก วันนนทรีทรงปลูก ดนตรีทรงโปรด สืบสานวันทรงดนตรี ประจำปี 2552, 2553 และ 2555 เช่นเดียวกับการเสด็จแทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ในการพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ตั้งแต่ปี 2544-2562 รวมระยะเวลา 19 ปี นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณแก่ชาวเกษตรศาสตร์ อย่างหาที่สุดมิได้

สดุดี เกษตราภิชาน

ศาสตราจารย์
ดร.ประเสริฐ ฤณ นคร
ครูคู่แผ่นดิน

“ชีวิตข้าราชการของข้าพเจ้าเกิดที่เกษตรฯ
ก็ตั้งใจว่าจะตายที่เกษตรฯ นี้
แม้ผู้บังคับบัญชาจัดการให้ข้าพเจ้าไปอยู่ที่ทบวง
แต่ข้าพเจ้าก็ยังปรารถนาที่จะสนับสนุน
และช่วยงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
และแม่โจ้ไปจนตลอดชีวิตของข้าพเจ้า”

ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ฤณ นคร

(21 มีนาคม พ.ศ. 2461-7 พฤษภาคม พ.ศ. 2562)

ปรมาจารย์ด้านไทยศึกษา

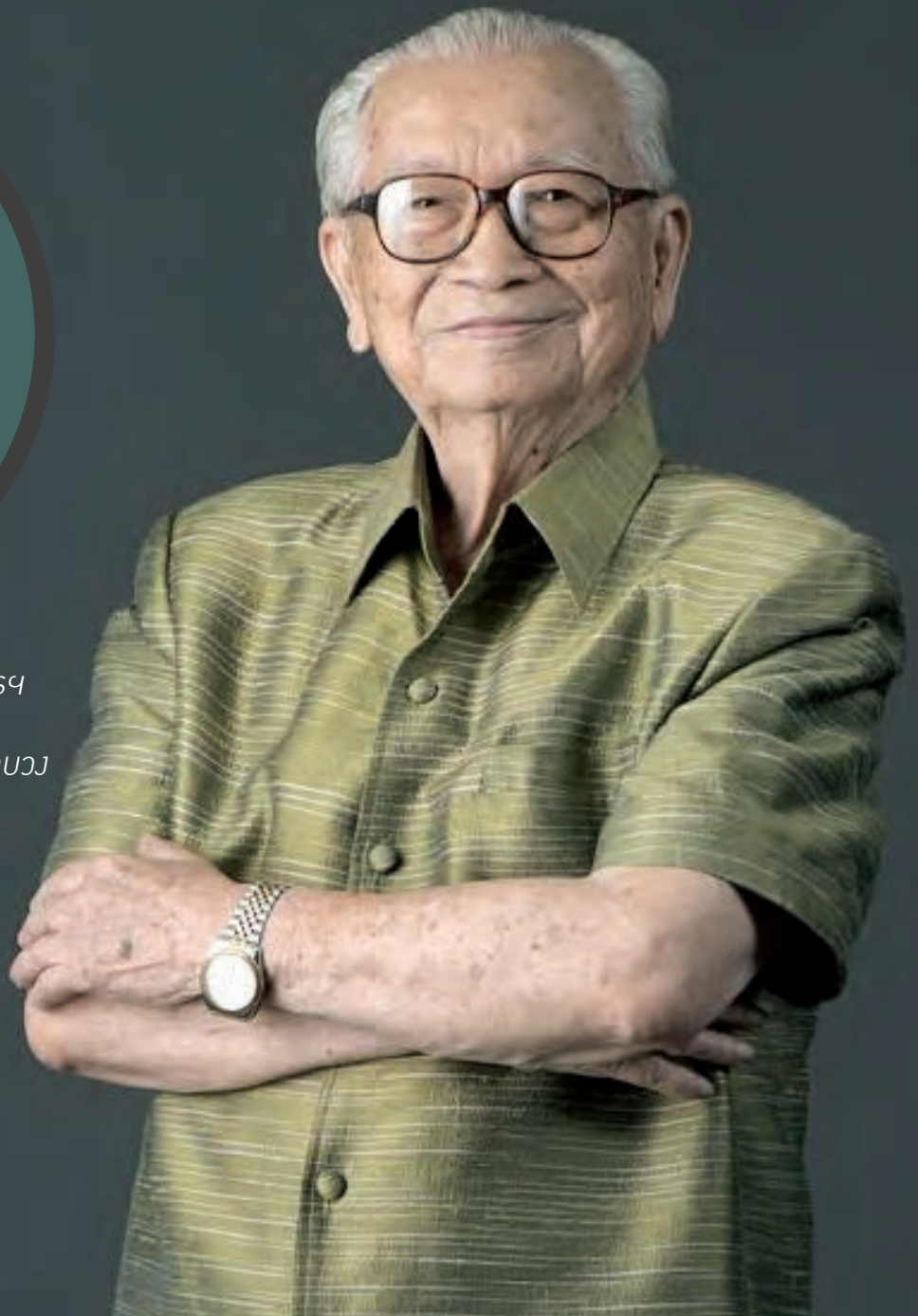
อดีตรองอธิการบดี เลขาธิการ

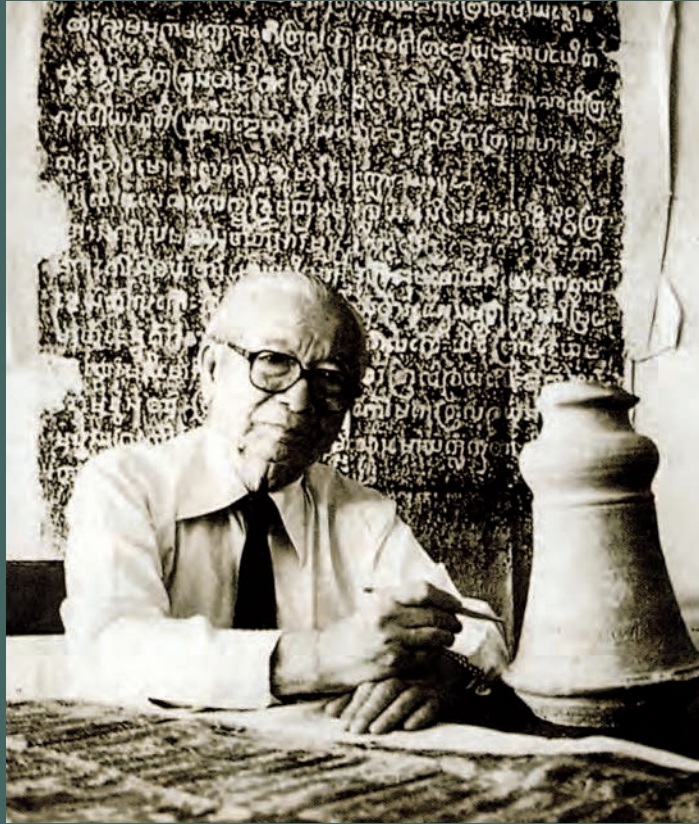
และนายกสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ประพันธ์คำร้องภาษาไทยของเพลงพระราชนิพนธ์

ชะตาชีวิต ไกลรุ่ง ในดวงใจนิรันดร์ แว่

และเพลงประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร เริ่มต้นชีวิตการทำงานในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เมื่อปี 2482 จวบจนถึงปีที่มีอายุครบ 100 ปี เมื่อปี 2562 ก็เท่ากับว่าท่านได้ทำงานให้กับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และประเทศไทยยาวนานร่วม 80 ปี

เมื่อปี 2561 ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร ได้รับการยกย่องเชิดชูด้วยตำแหน่งอันทรงเกียรติ “เกษตรกริธาน” ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้ยกย่องเชิดชูบุคคลผู้รอบรู้อย่างแท้จริงในศาสตร์แห่งแผ่นดิน และยังเป็นบุคคลเดียวที่เริ่มต้นชีวิตการทำงานพร้อมกับการถือกำเนิดขึ้นของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อีกด้วย

คุณูปการของศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร ที่มีต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และสังคมไทยตลอดระยะเวลา 8 ทศวรรษ จึงเป็นเรื่องราวที่ควรค่าแก่การศึกษาและจดจำของคนรุ่นหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ความรู้ความสามารถหลากหลายสาขา (ภาษาไทย ดนตรี ประวัติศาสตร์ สติวิทยา) อย่างที่เรียกว่า ‘สหวิทยาการ’ ในการพลิกโฉมการพัฒนาการอุดมศึกษาไทย มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ รวมถึงวงวิชาการที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังเป็นกำลังสำคัญที่ริเริ่ม และผลักดันให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็น ‘มหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ’ (COMPREHENSIVE UNIVERSITY) สมดังที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มีพระราชดำรัสถึงความหมายของคำว่าเกษตรศาสตร์ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร เมื่อปี 2520 เอาไว้ว่า

สแกนเพื่ออ่าน
หนังสือเกษตรกริธาน
ศาสตราจารย์
ดร.ประเสริฐ ณ นคร

“คำว่าเกษตรศาสตร์ อันเป็นชื่อของมหาวิทยาลัยนี้ นั้น ฟังดูมีความหมายจำกัดอยู่เพียงการทำนา แต่ความจริงเกษตรศาสตร์ ตามความหมายในปัจจุบัน กินความกว้างขวางมาก คือ รวมเอาวิชาหรือศาสตร์ ทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจิตใจของมนุษย์เข้าไว้เกือบทั้งหมด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จึงสอนวิชาการสาขาต่าง ๆ มากมายหลายสาขา ทั้งฝ่ายวิทยาศาสตร์ ทั้งฝ่ายศิลปศาสตร์ เรียกได้ว่าครบถ้วนที่จะเป็นมหาวิทยาลัยในความหมายสากลอย่างสมบูรณ์”

ความสามารถในการสื่อสาร การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และความคิดเชิงวิเคราะห์ คือ 3 สิ่งที่บัณฑิตควรมีติดตัว

ผมขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตทุกคนที่ได้เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในปีนี้ และอยากให้ทุกคนตระหนักรู้ว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยที่สำคัญของประเทศไทย ฉะนั้นการได้เข้ามาเรียนที่นี่ ผมหวังแทนครูบาอาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกคน รวมถึงคุณพ่อคุณแม่ด้วยว่า ทุกคนจะได้รับการศึกษาที่ดีทางวิชาการ

แต่ความสำเร็จในชีวิตภายภาคหน้า คงต้องการมากกว่าความรู้ทางวิชาการ เพราะฉะนั้นในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผมคิดว่า 3 สิ่งที่บัณฑิตควรมีติดตัว ได้แก่ 1. ความสามารถในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการพูด หรือการเขียน ที่จะนำไปสู่ความเข้าใจซึ่งกันและกัน 2. ความสามารถในการทำงานและการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เพราะมีงานหลายประเภทที่ซับซ้อนเกินกว่าจะทำได้ด้วยคนเดียวคนเดียว และ 3. ความคิดเชิงวิเคราะห์ เมื่อเห็น อ่าน หรือฟังอะไรมา ควรจะต้องใช้ดุลยพินิจพิจารณาและไตร่ตรองดูก่อน อย่าเพิ่งเชื่อไปทั้งหมด โดยเฉพาะในโลกของโซเชียลมีเดีย ถ้าเราเชื่อทั้งหมด เชื่อทุกอย่างก็จะกลายเป็นคนไม่มีจุดยืนของตนเอง

รวมถึงในช่วง 3-4 ปีมานี้ บัณฑิตยังจะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี (DISRUPTIVE TECHNOLOGY) ที่จะเข้ามาแทนที่การทำงานของพวกเรา อย่างระบบอัตโนมัติ (AUTOMATION) ที่เข้ามาแทนที่คนทำงานซ้ำซาก หรืองานที่ใช้กำลัง ปัญญาประดิษฐ์ (ARTIFICIAL INTELLIGENCE : AI) ที่มาแทนคนทำงานที่ไม่ต้องใช้ความคิดซับซ้อน เพราะฉะนั้นตลาดแรงงานในอนาคตจึงจะตกอยู่กับคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ (CREATIVITY) คิดนอกกรอบ และคิดในเชิงนวัตกรรม ซึ่งเป็นอีกหนึ่งคุณสมบัติสำคัญที่บัณฑิตทุกคนพึงมี

(ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร)

นายกสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทำงานที่รัก ภูมิใจ ในความเป็นเกษตรศาสตร์ และน้อมนำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

ผมต้องขอแสดงความยินดีกับบัณฑิต มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิตที่ได้เข้ามาใช้เวลาเรียนรู้จากคณาจารย์และศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จนกระทั่งจบการศึกษาในปีนี้อันถือเป็นความสำเร็จในเบื้องต้น แต่เมื่อก้าวเข้าสู่การทำงานจริงก็ถึงเวลาที่บัณฑิตต้องรู้จักประยุกต์ ปรับตัวเข้ากับการการเปลี่ยนแปลง ก้าวตามให้ทันเทคโนโลยี และเรียนรู้อย่างไม่หยุดนิ่ง

เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ผมจึงอยากให้ 1. บัณฑิตได้ทำงานที่รัก จะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ (ENTREPRENEUR) หรือเป็นสตาร์ทอัพ (STARTUP) ก็ได้ เพราะถ้ารัก เราจะทำงานออกมาได้สำเร็จ ได้ดี โดยไม่เกียจงอนการทำงาน 2. ได้ใช้ความภาคภูมิใจของความเป็นบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้วยการนำเอาความรู้คู่ประสบการณ์ ที่มหาวิทยาลัยเชื่อว่าได้เติมเต็มให้กับบัณฑิตอย่างเต็มที่ ผ่านการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมด้วยความสัมพันธ์ที่มีระหว่างเพื่อนรุ่นพี่รุ่นน้อง ครูบาอาจารย์ พี่ ๆ ศิษย์เก่า ให้เป็นพลังในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ

และ 3. ในฐานะที่เป็นเลือดเกษตรฯ ผมอยากเห็นบัณฑิตน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 ไปใช้ในชีวิต และพัฒนาองค์ความรู้ดังกล่าว ด้วยการสืบสาน รักษา ต่อยอดตามพระราชปณิธานของในหลวงรัชกาลที่ 10 ด้วยการทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมศาสตร์แห่งเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นรูปธรรมมากขึ้นสำหรับประเทศไทย และส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับโลก

ท้ายที่สุดนี้ ผมขออำนวยการให้บัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกคน มีสมองที่ดี มีร่างกายดี มีจิตใจดี และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขตลอดไป

(ดร.จงรัก วัชรินทร์รัตน์)

รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

HAPPY to be KU

PREFACE

PROVE YOU
GRADUATED
FROM **KU!**

CLASS OF 2019

ผมและอนุกรรมการ ฝ่ายจัดทำหนังสือเผยแพร่ งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร รู้สึกดีใจที่มีส่วนเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดทำหนังสือเล่มนี้ ที่มีชื่อว่า PROVE YOU GRADUATED FROM KU! ตลอด 4 ปีที่ผ่านมา ไม่เพียงเฉพาะด้านเนื้อหาที่เราพยายามคัดสรรสิ่งที่ดีว่าเป็นประโยชน์ต่อบัณฑิตมากที่สุด แต่ยังมีการปรับปรุงปลั๊กอินให้ทันสมัย การนำเสนอที่เข้ากับยุคสมัยผ่านสื่อออนไลน์ รวมถึงมีของระลึกอย่างถุงผ้าที่มีการใช้อย่างแพร่หลาย เป็นการยืนยันว่าความตั้งใจของมหาวิทยาลัยในการผลิตของขวัญชิ้นนี้ให้กับบัณฑิตทุกคนในวันสำเร็จการศึกษานั้น เป็นสิ่งที่มีคุณค่า และใช้งานได้จริง

สำหรับเนื้อหาปีนี้ เราเลือกนำเสนอในหัวข้อ HAPPY TO BE KU : ดีใจที่ได้เป็นชาวเกษตรฯ ซึ่งเป็นการย่อยเนื้อหานโยบายเชิงรุก 6U ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทั้งทางด้าน GREEN UNIVERSITY, DIGITAL UNIVERSITY, RESEARCH UNIVERSITY, WORLD CLASS UNIVERSITY, SOCIAL RESPONSIBILITY UNIVERSITY และปิดท้ายด้วย HAPPINESS UNIVERSITY ที่ไม่เพียงแต่จะชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา มหาวิทยาลัย ใน 6 ด้านตลอดหลายปีมานี้และอนาคตข้างหน้า แต่ยังตอกย้ำถึงการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศไทย ที่สร้างความภูมิใจให้กับบัณฑิตทุกคน

ด้านคอลัมน์แกลเลอรีภาพถ่าย KU IN MEMORIES ได้รวบรวมต้นไม้สำคัญและต้นไม้ในความทรงจำของแต่ละวิทยาเขต ทั้งที่บางเขน กำแพงแสน ศรีราชา และ สกลนคร มาให้บัณฑิตได้รำลึกความหลังกันอย่างเต็มอ้อม ขณะที่คอลัมน์ CONVERSATION WITH OUR FAMILY เป็นบทสัมภาษณ์ของรุ่นพี่นิสิตเก่า 5 คน ที่จะมาเล่าเรื่องราวแห่งความสุข ความสนุกของการใช้ชีวิตในวันวันทรีแห่งนี้ ตลอดจนเคล็ดลับการใช้ชีวิตหลังจากนี้ ในฐานะบัณฑิตจบใหม่

แต่หากนั้นยังไม่อิมพอ เรายังมี 3 บทความแนะนำ สำหรับบัณฑิตแห่งศตวรรษที่ 21 ทั้งประเด็น คุณลักษณะที่นายจ้างต้องการ ความคิดสร้างสรรค์กับการทำงาน รวมถึงความจำเป็นของจิตสาธารณะในยุคปัจจุบัน ที่หากให้ความสำคัญถูกที่ถูกเวลาก็จะกลายมาเป็นข้อได้เปรียบของบัณฑิตยุคใหม่อย่างเต็มกำลัง

ผมและคณะกรรมการฯ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บัณฑิตจะได้ใช้ข้อมูลและเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ให้เป็นประโยชน์กับทั้งการทำงาน การใช้ชีวิต รวมถึงนาศาศตร์ แห่งแผ่นดินอันเป็น ศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ไปใช้ในการพัฒนาและรับใช้สังคม และหากวันใดวันหนึ่งมีโอกาสได้กลับมา ร่วมกันพัฒนา มหาวิทยาลัยตามหนทางที่แต่ละคนถนัด คงจะเป็นสิ่งที่ดีกับสังคมไทย และตอบโจทย์การเป็น HAPPY TO BE KU ได้ดีที่สุดในที่สุด

ผมจะตั้งตารอคอยวันนั้นอย่างใจจดใจจ่อ แต่วันนี้ ต้องขอกล่าวคำว่า “แสดงความยินดี” กับบัณฑิตทุกคน ก่อนนะครับ

(ผศ.รัชช ชมณูนิช)

ประธานอนุกรรมการ

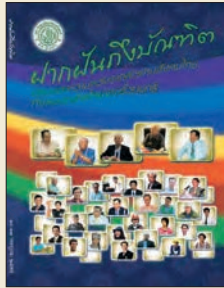
ฝ่ายจัดทำหนังสือเผยแพร่ งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2562

แต่บัณฑิต เมื่อปีที่แล้ว

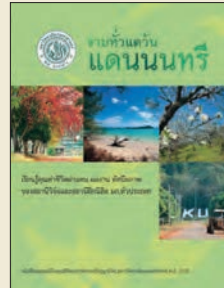
ก่อนที่เราจะพบกัน
รู้ไหมว่าหนังสือที่ระลึกสำหรับบัณฑิตมีมาหลายเล่มแล้ว
ซึ่งทุกเล่มล้วนมีเอกลักษณ์เฉพาะสำหรับช่วงเวลานั้น ๆ
หากอยากลองสบตา สามารถสแกน QR CODE ได้โดยพลัน

น้อมนำตามคำพ่อ
พ.ศ. 2554

ฝากฝันถึงบัณฑิต
พ.ศ. 2555

งานทั่วแคว้นแดนนนทรี
พ.ศ. 2556

อักษรีย์เรื่องเล่าชาวจี
พ.ศ. 2557

72 ปี เกษตรศาสตร์พัฒนาแผ่นดินไทย
พ.ศ. 2558

PROVE YOU GRADUATED FROM KU!
พ.ศ. 2559

PROVE YOU GRADUATED FROM KU!
พ.ศ. 2560

PROVE YOU GRADUATED FROM KU!
พ.ศ. 2561

Happy to be ผม AND THE HAPPY TEAM

ที่ปรึกษา

- รศ.ดร.ลิลลี่ กาวีที-
- รศ.ดร.ลดาวัลย์ พวงจิตฺร
- ผศ.ดร.ธินวา จิตต์สมวน

ประธานอนุกรรมการ

ฝ่ายจัดทำหนังสือเผยแพร่

งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2562

- ผศ.รัชต์ ชมภูนิช

อนุกรรมการ

- ผศ.ดร.ธานินทร์ คงศิลา
- ผศ.ดร.วิศิษฐ์ ลิ้มสมบุญชัย
- รศ.ชัยจิตต์ แจ่มเจนกิจ
- ดร.ศิริรัตน์ ไทศการิกา
- ผศ.ดร.สุภาพร แก้วก้อ เสี่ยวโฟโรจน์
- ดร.วรัณกิต ดุลยพุกาญ์
- ผศ.ดร.จิมา ศรลัมพ์
- อ.นภาวดี ไธษนธรรม
- ดร.นิรุตช ภาชนะทิพย์

- นางวนิดา ศรีทองคำ
- นางสาวกัญญา มณีเจริญ
- นางจุไร เกิดควน
- นางสาวอัจจรรย์ ยูวพันธ์
- นางสาวพญา พุทธสมัย
- นางสาวอริสา เจริญบุญญวงค์
- นางสาวจิราวรรณ สุริยกุล ณ อยุธยา
- นางนัฐกสิกา ทาลมิตร
- นางสาวปัทมา คงศักดิ์ไพฑูริย์

อนุกรรมการและเลขานุการ

- นางกมลฉัย ไตรพัฒนาศักดิ์

อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

- นางสาวทิพวรรณ เขม้นก้า
- นายวิษระ นิลประพันธ์
- นางสาวสุดธิดา มีสวัสดิ์

HAPPY TO BE KU

อะไร
ที่ทำให้เรา
มีความสุข?

คำตอบในวัยของบัณฑิต คงไม่กว้างเกินกว่า...การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน การเรียนต่อ การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนรักและผู้อื่น ร่ำรวย การทำประโยชน์เพื่อผู้อื่น หรือมีชีวิตที่ดีในแบบที่มักพบเห็นในอินสตาแกรม? ต่างคนต่างมีรายละเอียดของคำว่า 'ความสุข' แตกต่างกันไป แต่มีสิ่งหนึ่งที่บัณฑิตเกษตรศาสตร์ได้รับเหมือนกันก็คือ ต้นทุนความสุขจากมหาวิทยาลัย ที่จะแปรเปลี่ยนไปเป็นอะไรก็ได้ที่ดีในอนาคต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เตรียมต้นทุนความสุขนี้ไว้ให้เราทั้งหมด 6 อย่าง ด้วยการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว มหาวิทยาลัยที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย มหาวิทยาลัยที่สนับสนุนงานวิจัยล้ำ ๆ มหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรแปลกใหม่และเข้มข้น มหาวิทยาลัยที่มีความรับผิดชอบ ต่อสังคม และมหาวิทยาลัยที่อุดมไปด้วยความสุขด้วยพื้นที่กิจกรรม

6 อย่างในรั้วนทรีซ่อนอยู่ในเรื่องราวรอบตัวเราอย่างไร?
เปิดหน้าต่อไปกันได้เลย

KU FACT FILES

ข้อมูลจากกองแผนงาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กันยายน พ.ศ. 2561

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐ มีพื้นที่รวม 24,833 ไร่ ประกอบ
ไปด้วยองค์กรใหญ่ ๆ ได้แก่ เกษตรกลาง บางเขน
วิทยาเขตกำแพงแสน วิทยาเขตศรีราชา และ
วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

มีหลักสูตรรวมทั้งสิ้น 570 หลักสูตร
คณาจารย์รวมทั้งสิ้น 3,550 คน ในแต่ละปี
เกษตรศาสตร์สร้างบัณฑิตคุณภาพออกไปรับใช้
สังคมกว่า 15,000 คน โดยเกษตรกลาง บางเขน
และทุกวิทยาเขตยึดมั่นในปณิธานเดียวกัน ในการ
สืบสาน แสวงหา และพัฒนาความรู้ ตลอดจนเป็น
ผู้นำทิศทางที่ดีให้กับสังคม จนเป็นเอกลักษณ์ของ
เราชาวเกษตรฯ ที่ว่า **“มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มุ่งสร้างศาสตร์แห่งแผ่นดิน เพื่อความกินดีอยู่ดี
ของชาติ”**

วิทยาเขต และ โครงการจัดตั้ง

บางเขน
วิทยาเขตกำแพงแสน
วิทยาเขตศรีราชา
วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร
โครงการจัดตั้งวิทยาเขตสุพรรณบุรี

- 18 สถาบันวิจัย
และศูนย์วิจัย
- 4 สถาบันฝึกนิสิต
- 4 โรงพยาบาลสัตว์
- 4 สถาบันวิทยุ
- โรงเรียนสาริต
- 2 แห่งมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

มีพื้นที่ทั้งหมด

24,833 ไร่

29 คณะ 1 บัณฑิตวิทยาลัย

4 สถาบัน

5 สำนักงาน

6 สำนัก

2 ศูนย์

570 หลักสูตร

ภาคปกติ 409 หลักสูตร

ภาคพิเศษ 161 หลักสูตร

ภาษาไทย ภาคปกติ / ภาคพิเศษ

ปริญญาตรี 179 / 63

ประกาศนียบัตร 1

ปริญญาโท 135 / 61

ปริญญาเอก 77 / 13

นานาชาติ

ปริญญาตรี 12

ปริญญาโท 7 / 8

ปริญญาเอก 11 / 3

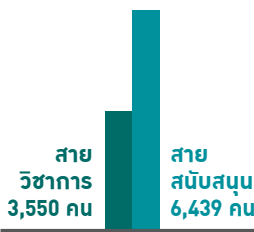
ทั้งหมด
9,989 คน

บุคลากร

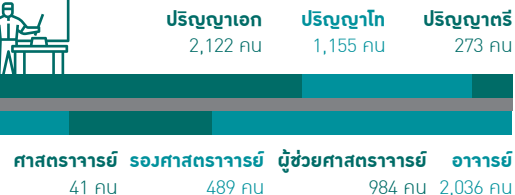
- ข้าราชการ 260 คน
- พนักงานมหาวิทยาลัย 4,500 คน
- พนักงานเงินรายได้ 4,088 คน
- พนักงานราชการ 118 คน
- ลูกจ้างประจำ 414 คน
- ลูกจ้างชั่วคราว 124 คน
- ลูกจ้างชาวต่างประเทศ 129 คน
- ผู้มีความรู้ความสามารถ 124 คน
- ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ 308 คน

ไม่นับรวมลูกจ้างโครงการ

กลุ่มบุคลากร

อาจารย์ประจำ

นับรวมผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ

นิสิตทั้งหมด

67,184 คน

ปริญญาตรี	ประกาศนียบัตร	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
58,853 คน	27 คน	6,939 คน	1,365 คน
นิสิตใหม่	นิสิตใหม่	นิสิตใหม่	นิสิตใหม่
16,215	27	2,030	201
สำเร็จ	สำเร็จ	สำเร็จ	สำเร็จ
12,572	45	2,247	263

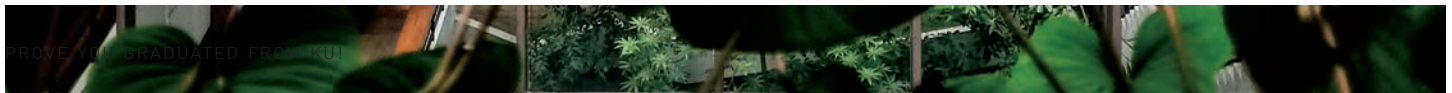
GREEN UNIVERSITY

LIVING
GREEN
IN
GREEN

มองจากรูปถ่ายมุมสูงของทุกวิทยาเขต ต่อให้เรา
ไม่มีความรู้ความเข้าใจด้านธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ไม่เคยทราบข่าวว่ามหาวิทยาลัยของเรา
ติด TOP 100 มหาวิทยาลัยสีเขียวระดับโลกจาก UI
GREENMETRIC WORLD UNIVERSITY RANK-
ING มาตั้งแต่ปี 2554 แค่มองรูปทุกคนก็เข้าใจตรงกัน
ว่านี่คือความอุดมสมบูรณ์ของป่าขนาดมินิที่ซ่อนตัว
อยู่ในทุก ๆ พื้นที่ที่มีชื่อว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เกษตรศาสตร์มีพื้นที่สีเขียวสดใส หนาแน่น เป็น
ป่าในเมือง (URBAN FOREST) เกษตรในเมือง
(URBAN AGRICULTURE) ที่นับรวมกันได้ประมาณ
1,400 ไร่ ทำหน้าที่ดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์อย่าง
ไม่มีวันหยุดเป็นปริมาณมากถึง 1,300 ตัน แต่ความ
หล่อเหลาของพื้นที่เขียวที่มากกว่านี้ คือการเป็น
พื้นที่สาธารณะที่สนับสนุนการใช้ชีวิตของคนทุก
เจนเอเรชั่น

เขียวนี ได้แต่ ใดม

แนวคิดในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในมหาวิทยาลัย ไม่ได้ซับซ้อน ถึงกับต้องปวดหัว แต่คือเรื่องง่าย ๆ อย่าง ‘การเพิ่มต้นไม้’ คือทำอย่างไรก็ได้ให้ต้นไม้ แต่ละต้นยังอยู่และปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น ๆ เมื่อแต่ละพื้นที่มีหย่อมสีเขียวเพิ่มขึ้น มหาวิทยาลัยก็เชื่อมต่อพื้นที่สีเขียวที่กระจายอยู่เข้าด้วยกัน ซึ่งพื้นที่สีเขียว ต้องสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งในด้านการพักผ่อน เป็นพื้นที่เอนกประสงค์เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ พัฒนาสุขภาพ และเพิ่มคุณค่าในระบบนิเวศ ด้วยการกำหนดพื้นที่ห้ามปลูกสร้าง การปลูกต้นไม้เพื่อทดแทนพื้นที่ที่นำไปใช้สร้างอาคารเรียน การปลูกต้นไม้ประจำจังหวัดเพื่อการเรียนรู้ในสวนพฤกษศาสตร์ การทำสวนแนวตั้ง (VERTICAL GARDEN) หลังคาเขียว (ROOF GARDENS) ให้อาคารและสวนอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน

เกษตรศาสตร์

มีพื้นที่สีเขียวสดใส

หนาแน่น เป็นป่าในเมือง

(URBAN FOREST)

เกษตรในเมือง

(URBAN AGRICULTURE)

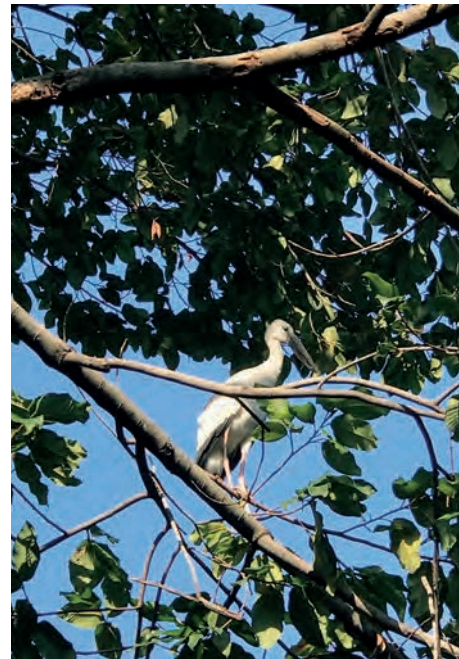
ที่นับรวมกันได้ประมาณ 1,400 ไร่

พื้นที่สีเขียว เป็นของทุกคน

ทุกเช้าและเย็นของทุกวัน ผู้คนมากมายหลายตา จะเข้ามาเดิน วิ่ง ออกกำลังกายในรั้วมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ โดยเฉพาะในช่วงวันหยุด เราจะเห็น สมาชิกในครอบครัววิ่งออกกำลังกายในเวลาเดียวกันใน มหาวิทยาลัยอย่างน่ารัก หากคิดว่าครอบครัวที่เข้ามาในรั้วเกษตรฯ เป็นนิสิตปัจจุบันหรือนิสิตเก่า KU เราขอให้คิดใหม่ เพราะหลายครอบครัวที่เข้ามาใช้บริการสุดโอโซนในมหาวิทยาลัยในฐานะสวนสาธารณะ (PUBLIC PARK) ไม่ใช่ นิสิตปัจจุบันหรือนิสิตเก่าเลย แต่ประจุมหาวิทยาลัยเปิดต้อนรับทุกคนให้มารับความสดชื่นจากต้นไม้หลายร้อยชนิดที่มหาวิทยาลัยปลูกไว้โดยรอบได้อย่างไม่มีอะไรปิดกั้น ถึงกับมีคำพูดว่า “พื้นที่สีเขียวในเกษตรฯ เป็นปอดให้กับชาว KU และชุมชน”

สวนเป็น ส่วนสำคัญ

เกษตรศาสตร์เป็นปอดกลางเมืองให้กับคนทุกเพศ ทุกวัย เป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่ที่บรรจุสวนเล็กเอาไว้มากมาย ในเมืองที่พัฒนาแล้วให้ความสำคัญกับสวน เพราะเป็นพื้นที่ที่แสดงถึงความเท่าเทียม เป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์ และช่วยลดความเครียดให้กับผู้ที่บางเขนเราจึงมีสวนทุกวัน สวนรวมพรรณไม้เกียรติประวัติไทย สวน 100 ปี หลวงสุวรรณวาจกกสิกิจ สวน 60 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และโรควายอุทยาน 77 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนวิทยาเขตใกล้เคียง ๆ อย่างกำแพงแสน ก็มีสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา วิทยาเขตศรีราชา มีเขาน้ำซับ ส่วนวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนครก็ตามมาติด ๆ ด้วยอุทยานธรรมชาติวิทยาป่าเต็งรังที่นอกจากจะเป็นสวนแล้วยังเป็นธนาคารอาหารชุมชนด้วย

เขียว (แล้ว) ไปไหน

พื้นที่สีเขียวไม่ใช่องค์ประกอบทั้งหมดของการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว แต่เป็นสิ่งที่มองเห็นได้ชัด จนเป็นแรงผลักดันให้มหาวิทยาลัยอยากขยับไปเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของนิสิตมากขึ้นตามเกณฑ์ UI GREEN METRIC (ดูเพิ่มเติมที่ [HTTP://GREENMETRIC.UI.AC.ID](http://GREENMETRIC.UI.AC.ID)) ที่ว่าด้วยการวางระบบโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการของเสียที่ถูกต้อง การจัดการน้ำที่เป็นระบบ การจัดการเดินทางที่มี

ประสิทธิภาพ และการให้ความเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมกับนิสิตในปีต่อ ๆ ไปเราจะยังคงเห็นเกษตรศาสตร์อยู่ในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียว เพราะการจัดอันดับไม่ใช่เรื่องตัวเลขเท่านั้น แต่หมายถึงการให้ความสำคัญและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

มองจากรูปถ่ายมุมสูงของทุกวิทยาเขตเราจะเห็นพื้นที่สีเขียว มันเป็นสิ่งเดียวกันกับสีเขียวของใบไม้ สีเขียวเกษตรศาสตร์ และสีเขียวที่อยู่ในใจของบัณฑิตชาวเกษตรฯ ทุกคน

NOTE TO SELF

เมื่อเราเข้าร่วมการจัดอันดับ UI GREENMETRIC ถือเป็นโอกาสดีในการนำเสนอศักยภาพความเป็น GREEN ของเราสู่ระดับนานาชาติ โดยมีเป้าหมายกลับมาเป็นอันดับ 1 ของประเทศ พร้อมพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพื่อสนับสนุนการและการออกกำลังกายให้กระจายไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

ดร.ดำรงศักดิ์ ศรีพระราม
รองอธิการบดีฝ่ายบริหารกิจการภายใน

เกษตรฯเราไม่ได้สอนแค่วิชาการ เราเน้นสอนเรื่องการใช้ชีวิต เรื่องความคิด เราไม่ได้เป็น GREEN CAMPUS ที่มหาวิทยาลัยมีแต่ต้นไม้เขียว ๆ มีทางเดิน มีทางจักรยานที่ดี แต่เราอยากเป็น GREEN CAMPUS ที่คนในเกษตรฯ มี GREEN MIND สำนึกต่อสิ่งแวดล้อม เริ่มจากตัวเราเอง เพราะคำว่าสิทธิ มาพร้อมกับหน้าที่

ผศ.สุภาพร แก้วทอง เลี้ยวไพร่ราบ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ภาพถ่ายโดย ผศ.สุภาพร แก้วทอง เลี้ยวไพร่ราบ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

DIGITAL UNIVERSITY

HAPPY TO BE KU

เทคโนโลยีใหม่ ๆ กำลังค่อย ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานของทุกองค์กร ฉะนั้นเกษตรศาสตร์ไม่เพียงแต่ต้องปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงด้วยการสร้างทัศนคติด้านดิจิทัล การจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร การนำระบบไอทีมาใช้ในการบริหารงาน รวมถึงอำนวยความสะดวกให้กับนิสิตเท่านั้น แต่ยังต้องสร้างสรรค์ดิจิทัลเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย เพื่อให้การดำเนินงานทุกอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

การเปลี่ยนแปลงสู่มหาวิทยาลัยดิจิทัล การเข้ามาของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัย จะทำให้เกษตรศาสตร์ของเราไฮเทคแค่ไหน ต้องรีบอ่านให้ไว เดี่ยวเราจะตามเทคโนโลยีไม่ทัน

DIGITAL CAMPUS LIFE

รักต้องยอมเปลี่ยนแปลง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ผลักดันการเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลมาอย่างต่อเนื่องตลอด 4 ปีที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนกว่า 50 ล้านบาทในการปรับปรุงระบบเครือข่ายแกนหลักของมหาวิทยาลัยให้ก้าวขึ้นสู่ระดับ 100 GBPS เป็นแห่งที่สองของประเทศไทย การจัดการระบบ AI SUPERCOMPUTER มาให้บริการด้านการวิจัยพัฒนาซึ่งระบบนี้ใช้เทคโนโลยีการประมวลผลแบบ GPU ที่ก้าวหน้าที่สุดและให้พลังการประมวลผลระดับซูเปอร์คอมพิวเตอร์

ระบบแห่งอนาคต

มหาวิทยาลัยผลักดันให้เกิดการพัฒนาระบบสารสนเทศใหม่ ๆ เช่น ระบบสารสนเทศครบวงจรด้านวิเทศสัมพันธ์ (หน่วยงานที่ดูแลงานด้านต่างประเทศของมหาวิทยาลัย) ระบบบริหารข้อมูลบุคคล ระบบติดตามแผนงาน ระบบ E-DOCUMENT ที่จะนำไปสู่การทำงานแบบไร้กระดาษ (PAPERLESS) ในอนาคต รวมถึงการสร้างระบบบูรณาการข้อมูลที่จะรวมข้อมูลจากส่วนต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยไว้ด้วยกันเป็นครั้งแรก ทำให้การเรียกใช้ข้อมูลสะดวกและง่ายตายตัวขึ้น ทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลก็มีความมั่นคงและปลอดภัยยิ่งขึ้นด้วย

ปัญญาประดิษฐ์ของชาวเกษตรฯ

โครงการ ‘พิจรูณปัญญา’ เป็นการพัฒนาเทคโนโลยีระบบอัจฉริยะ SMART ASSISTANT ที่ประมวลผลข้อมูลจากคลังเก็บข้อมูล (DATA WAREHOUSE) โดยตั้งเป้าให้เป็นเครื่องมือบริการด้านการบริหารจัดการแบบชาญฉลาดโดยใช้เทคโนโลยี AI และเทคโนโลยี BIG DATA ANALYTIC ซึ่งออกแบบให้เชื่อมโยงกับผู้ใช้งานด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การประมวลผลภาษาผ่าน CHAT BOT หรือ GOOGLE ASSISTANT เหมือนระบบ SIRI บน IPHONE

ระบบอัจฉริยะพิจรูณปัญญาจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถคาดการณ์ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้เวลาในการตัดสินใจน้อยลง ลดการตัดสินใจที่ผิดพลาด และช่วยให้นิสิตและบุคคล

ทั่วไป สามารถมาใช้บริการอัจฉริยะที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยผ่านการพูดและการสื่อสารภาษามนุษย์ได้

เตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

สิ่งสำคัญในการเปลี่ยนไปสู่มหาวิทยาลัยดิจิทัล คือการให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ ทั้งนิสิต อาจารย์ และบุคลากร ด้วยการเสริมสร้างทักษะด้านดิจิทัล โดยมหาวิทยาลัยมีการจัดฝึกอบรมให้นิสิตได้เรียนฟรี ไม่ว่าจะเป็นการใช้งานโปรแกรม MICROSOFT การตลาดออนไลน์โดยใช้เครื่องมือสื่อสังคมออนไลน์ เทคโนโลยี 5G จากบริษัทชั้นนำด้านเทคโนโลยีและอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งยังมีการจัดทดสอบทักษะด้านดิจิทัลตามมาตรฐาน INTERNATIONAL COMPUTER DRIVING LICENSE (ICDL) โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังได้เตรียมความพร้อมด้านแอปพลิเคชัน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของทั้งนิสิต อาจารย์ บุคลากร และบุคคลภายนอก ผ่าน 3 แอปพลิเคชัน ได้แก่ NISITKU, KULIFE และ INSIDEKU โดยสามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานบริการของสำนักบริการคอมพิวเตอร์ได้ที่ [HTTPS://OCS.KU.AC.TH](https://ocs.ku.ac.th)

ID CARD

ใช้แสดงตัวตน

ใช้เข้าสถานที่
ในมหาวิทยาลัย

เบก-ถอนเงินสด

บันทึกทำกิจกรรม

ACCESS CONTROL & TIME ATTENDANCE

ระบบควบคุมการเข้า - ออกสถานที่สำคัญ
และบันทึกเวลาการเข้าห้องเรียนและการทำกิจกรรมต่างๆ
ภายในมหาวิทยาลัย ผ่าน SMART ID CARD,
QR CODE และ KU APPLICATION

ก้าวต่อไป

มหาวิทยาลัยมีความมุ่งมั่นที่จะลงทุนพัฒนาบริการด้าน AI อย่างต่อเนื่อง ให้มีประสิทธิภาพและความสามารถที่สูงขึ้นและให้บริการที่ดีขึ้น เช่น การทำนายจำนวนรับนิสิต การแจ้งเตือนด้านการเงิน การมองหาปัญหาในระบบการเรียนการสอน การวิจัย รวมถึงการแจ้งเตือนปัญหาต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์การใช้พลังงาน อาคารสถานที่ หรือปัญหาอาชญากรรม ซึ่งจะช่วยให้เกิดวงจรการพัฒนาและปรับปรุงการทำงานของมหาวิทยาลัยอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และจะเกิดประโยชน์ต่อนิสิตและบุคลากรเป็นอย่างมาก

NOTE TO SELF

พัฒนานิสัยในการเรียนรู้สิ่งใหม่
คิดสิ่งใหม่อย่างสร้างสรรค์อยู่เสมอ
และหมั่นให้ความรักความเมตตา
ความช่วยเหลือแก่ผู้รอบข้าง
เราก็จะมีชีวิตที่ก้าวหน้า
ในหน้าที่การงาน
และมีความสุขในใจอย่างยั่งยืน

ผ.ศ.ดร.กฤษณ์ อุกโยภาส
รองอธิการบดีฝ่ายสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บัณฑิตต้องมีความพร้อมทั้งกายและใจ
สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ตลอดเวลา
กล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่แตกต่างจากเดิม
โดยใช้ความมุ่งมั่น ความตั้งใจ
ความคิดสร้างสรรค์
และหัวใจลงไปในการทำงาน
เพื่อสร้างคุณค่าและความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน

รศ.ดร.สมชาย นำประเสริฐชัย
ผู้อำนวยการสำนักบริการคอมพิวเตอร์

3 RESEARCH UNIVERSITY

THINK SMART, BE SMART (FARMER)

“จบแล้วมีใครอยากเป็นเกษตรกรบ้าง?”

คำถามที่ตอกย้ำถึงภาพจำของเกษตรกรในความรู้สึกของพวกเขา ภาพความลำบาก ความเหน็ดเหนื่อย ไปจนถึงความยากจนกับ ซ่อนกันเต็มไปด้วยหมอก นั่นยังไม่รวมการทำเกษตรที่ต้องใช้เวลา พังพาฟ้าดิน แดมยังติดกับดักทางธุรกิจจนทำให้เกษตรกรถูก ผูกขาด

“ถ้ายังทำเกษตรแบบเดิม แล้วอนาคตจะเป็นอย่างไร?”

เราพบคำถามนี้ติดตัวไปยังคณะเกษตร หนึ่งในคณะที่ทำงาน วิจัยกันอย่างเข้มข้น เช่นเดียวกับคณะอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ซึ่งไม่ได้มีเป้าหมายเพียงแค่เป็นมหาวิทยาลัย ขึ้นนำทางด้านการศึกษาเท่านั้น แต่คือการทำงานวิจัยเพื่อสร้างความกินดีอยู่ดีให้กับคนในชาติด้วย ซึ่งเมื่อพูดถึงคำว่า “วิจัย” ก็ขออย่าเพิ่งได้วางหนังสือเล่มนี้ลง เพราะการอ่านเพียง 2 นาที ต่อจากนี้ จะทำให้บัณฑิตได้เห็นถึงวิธีที่จะช่วยให้ภาพจำของ เกษตรกรที่ถูกผูกติดในบรรทัดก่อนหน้านี้หมด (หรืออย่างน้อย ก็บรรเทา) ไป

คุณหมอรักษาแผลใจ ให้เกษตรกรไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศอุดมสมบูรณ์ แม้จะมีภัยพิบัติหรือปัญหาสินค้าล้นตลาด เราก็ยังทำเกษตรต่อได้ เพียงแต่ไม่ได้ราบรื่น ซึ่งพอเกิดปัญหาซ้ำซาก การแก้ปัญหาต้องใช้เวลาใช้งบประมาณ และการต่อสู้ด้านความรู้สึก สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้นบ่อย ๆ กับเกษตรกรผู้ทำหน้าที่สร้างคลังอาหารให้กับคนทั้งชาติ

ทีมคณะนักวิจัยจากคณะเกษตรและคณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในฐานะที่เป็นผู้นำด้านการเกษตรของประเทศไทย ต้องแปลงร่างมาเป็นคุณหมอ ช่วยเกษตรกรไทย โดยเริ่มจากยาชั้นดีที่มีชื่อว่า **โครงการพัฒนาข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อปฏิรูปเกษตรกรไทย** **สู่ระบบอัจฉริยะ** สร้างข้อมูลฐานการผลิตพืชให้กับเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ ดำเนินการตามคำแนะนำ เช่น ต้องใช้ทรัพยากรเท่าไร เตรียมตัวรับมือกับสภาพภูมิอากาศอย่างไร ใช้เทคโนโลยีใดเข้ามาช่วยถึงจะได้ผลผลิตที่ดี โดยมีสิ่งแวดล้อมทางการเกษตรที่สะอาดและปลอดภัย

มีเท่าไร ส่งไปให้หมด!

ข้อมูลด้านการผลิต สิ่งแวดล้อม และช่องทางการตลาด จะไปไม่ถึงเกษตรกรเลย ถ้าเราไม่มีเทคโนโลยีที่จะส่งผ่านความรู้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นำโดยคณะเกษตรจึงได้จัดทำ **โครงการพัฒนาแอปพลิเคชันทางการเกษตร เพื่อสร้างระบบตัดสินใจให้เกษตรกรและผู้ผลิต 4.0** โดยมีกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ทุ่งรังสิต 5 จังหวัดเป็นพื้นที่นำร่อง ซึ่งโครงการนี้ทำให้เกิดการพัฒนาแอปพลิเคชันทางการเกษตรขึ้นมากถึง 35 แอปฯ ที่นอกจากการบรรจุข้อมูลองค์ความรู้ที่มหาวิทยาลัยมีลงไปแล้ว ยังเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์กับเกษตรกรกว่า 50,000 รายทั่วประเทศ ให้เกิดการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดข้อมูลการทำเกษตรของตนเองไปยังธนาคารข้อมูล queพัฒนาไว้ด้วย

RICE เวลา แอปพลิเคชัน เพิ่มรอยยิ้มชาวนา

ชาวนาเป็นกระดูกสันหลังของชาติ เรื่องการปลูกข้าวจึงเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่ง RICE เวลา คือ 1 ใน 35 แอปฯ ที่ประสบความสำเร็จสูงและถูกสานต่อโดยกรมการข้าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยแอปพลิเคชันนี้บรรจุข้อมูลที่สำคัญทุกอย่างของการผลิตข้าว มากไปกว่านั้นคือ ยกระดับเกษตรกรสู่เกษตรกรปราดเปรื่อง (SMART FARMER) ด้วยการให้เกษตรกรป้อนข้อมูลลงไป ในแอปพลิเคชัน ตั้งแต่वादแปลงพื้นที่ปลูก การบันทึกปฏิทินการปฏิบัติ คล้ายกับการเขียนไดอารี่ ว่าเริ่มปลูกเมื่อไร ใช้พันธุ์ข้าวอะไร ปริมาณเท่าไร ใช้ปุ๋ยสูตรไหน และช่วงเวลาระหว่างเพาะปลูก มีปัญหาอะไรบ้าง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดจะถูกรวบรวม วิเคราะห์ออกมาเป็นผลลัพธ์ให้รู้ว่าเขตพื้นที่ไหน ประสบความสำเร็จอย่างไร มีเกษตรกรผู้นำหรือไม่ มีปัจจัยการผลิต หรือวิธีการปฏิบัติที่ดีอย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในเรื่องการติดตามช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยธรรมชาติ เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีให้กับเกษตรกรรุ่นใหม่ ทั้งเรื่องการติดตามข้อมูล การทำการตลาด และที่สำคัญคือ ทำให้เกษตรกรเรียนรู้ไปด้วยกัน เกิดเป็นเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็ง

งานวิจัยที่ทำให้ อะไรก็เกิดขึ้นได้

อนาคตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะเป็นผู้นำด้านการเกษตรในทุกมิติ เราจึงมีโครงการยกระดับศักยภาพสถานีวิจัยทางการเกษตร 21 แห่งทั่วประเทศ สร้างงานวิจัยเปลี่ยนสตอร์รี่เบอร์รี่ให้สามารถปลูกที่ภาคกลางหรือภาคอื่น ๆ ได้ งานวิจัยเรื่องโปรตีนทางเลือกจากจังหวัดที่ตอนนี้สร้างรายได้มหาศาลให้กับพี่น้องชาวอีสาน งานวิจัยบูรณาการเกษตรด้วยระบบอัจฉริยะ ที่มีการนำเซ็นเซอร์เพื่อจัดการระบบให้น้ำอัตโนมัติ ไปติดตั้งในสวนผลไม้

ต่าง ๆ ก่อนจะขยายผลต่อเป็นการพยากรณ์ภูมิอากาศทางการเกษตร เช่น อุณหภูมิ ความเร็วลม ความชื้นในดิน และปริมาณน้ำฝน ให้เกษตรกรกรุ่นใจได้ทุกเมื่อ

จากทั้งหมดที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่างานวิจัย ไม่ว่าจะชิ้นเล็กหรือใหญ่ก็สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งในความเปลี่ยนแปลงนั้นอาจหมายถึงคุณภาพชีวิตของเกษตรกรคนหนึ่งดีขึ้น และขยายต่อไปสู่ระดับครอบครัว สังคม และประเทศ ซึ่งงานวิจัยหลาย ๆ ชิ้นก็ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นแล้ว ด้วยการริเริ่มของมหาวิทยาลัยแห่งนี้...มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเกษตรและการฝึกอบรมของคณะเกษตรที่
WWW.FACEBOOK.COM/FOAKU

NOTE TO SELF

หากเราต้องการเป็น SMART FARMER สิ่งแรกที่จะต้องทำการปรับ MINDSET ให้ออกจาก COMFORT ZONE เพื่อที่จะกล้าเปลี่ยนจากการทำการเกษตรแบบเดิม ๆ ที่ทำกันมา เป็นการเปิดรับเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรและที่สำคัญคือการพัฒนาตัวเอง ให้ความสำคัญกับกระตือรือร้นที่อยากจะทำอะไรก็ทำได้ ความ SMART ก็คือต้องไม่หาความรู้ยู่ตลอดเวลา

รศ.ธานี ศรีวงศ์ชัย
ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตร

4

WORLD CLASS UNIVERSITY

BE A STUDENT OF LIFE

HAPPY TO BE KU

เมื่อสองปีก่อน QS WORLD UNIVERSITY RANKING จัดอันดับให้สาขาการเกษตรและป่าไม้ของเรา ติดอันดับที่ 47 ของโลก ตามเกณฑ์การประเมิน 11 ด้าน ตัวเลขอันน่าทึ่งภูมิใจ ชี้ให้เห็นถึงการยกระดับคุณภาพการศึกษาและชื่อเสียงทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ทำให้เกษตรศาสตร์ไม่หยุดในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ทั้งสังคมไทยและสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในขณะที่สังคมกำลังต้องการคนที่มีศักยภาพ มีความคิดเชิงบูรณาการ รวมถึงคนที่รักการเรียนรู้และหมั่นเติมเต็มตัวเองอยู่เสมอ

ผ่านมาสองปี เราชึ่งมีหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์แห่งแผ่นดินเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักสูตรที่เน้นการสร้างคนให้มีความคิดเชิงบูรณาการ และฉกรรบบการเรียนมหาวิทยาลัยในแบบที่เราคุ้นเคย ด้วยชีววิชาและโครงสร้างหลักสูตรที่ให้โอกาสสนุกทุกเพศทุกวัย

แนวคิดของหลักสูตรน้องใหม่ที่สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตนี้จะมาช่วยยกระดับการศึกษาไทยให้ก้าวไกลสู่ระดับโลก และทำให้เรามองเห็นภาพการสร้างสรรค์แห่งแผ่นดินได้อย่างไร มาไล่สายตาลงไปพร้อม ๆ กัน

ต้นแบบหลักสูตร การเรียนรู้ใหม่ ๆ

ประเทศเรามีอัตราการเกิดลดลงเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นความสามารถของคนที่มีอยู่จึงต้องมีมากขึ้น คนรุ่นใหม่ต้องเรียนรู้เพิ่มขึ้น ขณะที่คนสูงวัยก็ต้องพร้อมพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มหาวิทยาลัยจึงคิดว่าน่าจะมีการพัฒนาหลักสูตรที่เพิ่มทักษะการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (LIFELONG LEARNING) ให้คนทุกเพศทุกวัยสามารถอยู่ในกระบวนการการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา สามารถกลับเข้ามาเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาได้ตามอัธยาศัย โดยใช้วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยคือ **การสร้างสรรค์ศาสตร์แห่งแผ่นดินสู่สากล เพื่อพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน** ด้วยการนำ 3 ศาสตร์ ได้แก่ **ศาสตร์สากล** ไม่ว่าจะเป็นองค์ความรู้ใหม่ ๆ ความรู้เชิงวิชาการ การวิจัย มารวมกับ **ศาสตร์พระราชา** ที่เน้นแนวคิดหลักปฏิบัติของในหลวงรัชกาลที่ 9 และสุดท้าย **ศาสตร์ชุมชน** ที่ลงลึกไปถึงการทำเกษตรซึ่งเป็นพื้นฐานของประเทศ

เกษตรศาสตร์นำทั้ง 3 ศาสตร์นี้มาเชื่อมโยงกัน จนเกิดเป็นหลักสูตรศาสตร์แห่งแผ่นดิน สร้างคนให้เป็นผู้ประกอบการที่มีความคิดเชิงบูรณาการ ไม่จำกัดพื้นฐานการเรียนไว้เพียงในห้องเรียน แต่ให้เรียนรู้ร่วมกับสถานการณ์และชุมชน เพื่อสร้างนวัตกรรม พัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติอย่างต่อเนื่อง

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรศาสตร์แห่งแผ่นดิน
เพื่อการพัฒนากีฬายั่งยืนที่ [HTTP://SIS.KU.AC.TH](http://sis.ku.ac.th)

บัณฑิตพันธุ์ใหม่

หลังจากมหาวิทยาลัยออกแบบหลักสูตรเสร็จ ช่วงนั้นคำว่า “บัณฑิตพันธุ์ใหม่” กำลังเป็นที่พูดถึง มหาวิทยาลัยจึงออกแบบหลักสูตรให้รองรับผู้เรียนจากหลาย ๆ ส่วน ทั้งนักเรียนที่จบ ม.6 สอบเข้าศึกษาผ่านระบบ TCAS เกษตรกรที่ได้รับทุนจากกระทรวงเกษตรฯ ขณะเดียวกันคนทำงานทั่วไปก็สามารถเข้ามาเรียนได้ โดยออกแบบหลักสูตรไว้ 2 ลักษณะคือ นิสิตที่เรียนครบตามโครงสร้างหลักสูตรจะได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ในขณะที่บุคคลทั่วไปสามารถเลือกเรียนเป็นรายวิชา เมื่อเรียนจบจะได้รับประกาศนียบัตร ซึ่งการเรียนในรูปแบบนี้ สามารถเก็บสะสมหน่วยกิตผ่านธนาคารหน่วยกิต (CREDIT BANK) ได้ ผู้เรียนสามารถกลับไปเรียนเพิ่มเมื่อไรก็ได้ และหากเก็บสะสมหน่วยกิตครบตามหลักสูตรก็เป็นบัณฑิตได้ โดยไม่กำหนดระยะเวลาในการเรียน

NOTE TO SELF

เราต้องฝึกอยู่ในสภาพ
ที่มีการเปลี่ยนแปลงให้ได้
ปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่มีคนเยอะ ๆ
บริหารคน สร้างอารมณ์ให้มันคง
และอยู่ร่วมกับคนอื่น
ด้วยการไม่เอาตัวเราเป็นตัวตั้ง
แล้วแชร์กับคนอื่นให้มากขึ้น
เราารู้สึกว่าอะไรก็จะไม่ยุ่งยาก

สร.ลิลลี่ กาวิติ
รักษาการแทนคณบดี
วิทยาลัยบูรณาการศาสตร์

วิชาที่สอน ให้เป็น อะไรก็ได้

ตามโครงสร้างหลักสูตร นิสิตจะได้เรียนวิชาหมวดศึกษา
ทั่วไป เหมือนที่ทุกคณะในมหาวิทยาลัยได้เรียน วิชา STEM ที่
สอนฐานคิดทางวิทยาศาสตร์ ด้วยการยกกรณีศึกษามาให้นิสิต
ใช้ความรู้หลาย ๆ ด้านแก้ปัญหา วิชาบังคับที่สอนเรื่องการเป็น
ผู้ประกอบการ และวิชาเลือกเฉพาะที่เน้นปฏิบัติอีก 2 ชุดวิชา
เช่น การผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง ที่มีห้องเรียนขนาดใหญ่อยู่ที่
วิทยาเขตกำแพงแสน ให้ได้เรียนรู้ตั้งแต่การเลี้ยงวัว การดูเนื้อ
ส่วนต่าง ๆ ไปจนถึงการทำสเต็ก ผู้เรียนอาจมีความสนใจ
ในการทำเกษตร แต่อยากประกอบอาชีพเซฟ ผู้เรียนสามารถเป็น
อะไรก็ได้ด้วยการสนับสนุนจากหลักสูตรและอาจารย์ เหมือน
ที่นิสิตปี 2 บอกไว้ว่า “เราต้องรู้ว่าตัวเองต้องการอะไรแล้ว

ไปบอกอาจารย์ อาจารย์จะพยายามพาเราไปถึงเป้าหมายนั้น
ให้ได้และหลักสูตรจะทำให้เรามีเป้าหมายใหม่ ๆ ที่มากกว่าเดิม”

เมื่อเกษตรศาสตร์มีศาสตร์แห่งแผ่นดิน มุ่งองค์ความรู้
มีบุคลากรที่พร้อมในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้ง
มีหลักสูตรที่เข้มข้น สอนให้นิสิตคิดโดยใช้ความรู้จากหลาย
ศาสตร์ สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ในทุกช่วงวัย รวมถึงเป็น
หลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตคุณภาพที่มีคุณค่ากับทุกสาขาอาชีพ
เวลานี้ การที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำหลักสูตรการเรียนรู้อ
ตลอดชีวิต จึงช่วยย้ำชัดว่า เกษตรศาสตร์ได้นำศาสตร์แห่งแผ่นดิน
มาพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และพร้อมก้าวสู่สากลในฐานะ
มหาวิทยาลัยระดับโลกในอนาคต

5

SOCIAL RESPONSIBILITY

A HEART FOR SERVICE

เกษตรศาสตร์มีเป้าหมายใหญ่ ๆ คือ การมุ่งสร้างคนบนฐานของศาสตร์แห่งแผ่นดิน เพื่อความกินดี อยู่ดี และความสุขอย่างยั่งยืนให้กับคนในชาติ ด้วยการผสมผสานศาสตร์ทั้งสาม ได้แก่ ศาสตร์พระราชา ศาสตร์ชุมชน และศาสตร์สากลเข้าไว้ด้วยกัน โดยมีการประสานความร่วมมือกับชุมชน ด้วยหลักคิดแบบมองปัญหาในภาพกว้าง เริ่มแก้ปัญหาจากจุดเล็ก ๆ แล้วสร้างเครือข่ายขยายผล

คิงบวงกะเจ้า พื้นที่สีเขียวขนาดใหญ่กว่าไร่ ในจังหวัดสมุทรปราการ ที่ล้อมรอบด้วยแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นพื้นที่ตัวแทนของภารกิจรับใช้สังคมนั้น ที่ทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัยร่วมมือกันลงพื้นที่ จากพระราชดำริของในหลวงรัชกาลที่ 9 เรื่องการอนุรักษ์ปอดของกรุงเทพฯ และการสนับสนุนทววิชาการให้กับมูลนิธิชัยพัฒนา และภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน ด้วยการบูรณาการความรู้จากคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยส่วนนะสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับคิงบวงกะเจ้าได้อย่างไร เรามาให้บรรทัดต่อไปเล่าให้ฟัง

ไปด้วยกัน ไปได้ไกล

ในช่วงแรก การทำงานในพื้นที่คู้้งบางกะเจ้าของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นการทำงานแบบต่างคนต่างทำ จนกระทั่งปี 2554 เป็นครั้งแรกที่เกิดการทำงานร่วมกันของคณบดีและอาจารย์มากถึง 6 คณะ โดยมีงานหลักคือ การจัดทำแผนแม่บทในการอนุรักษ์และพัฒนาบางกะเจ้าและจัดทำชุดวิจัยแบบบูรณาการองค์ความรู้

คณะวนศาสตร์เข้าไปศึกษาเรื่องระบบนิเวศและการฟื้นฟูป่า คณะวิทยาศาสตร์เข้าไปเก็บข้อมูลเรื่องทรัพยากรและการกัดเซาะชายฝั่ง คณะเกษตรเข้าไปศึกษาเรื่องปัญหาดินและน้ำ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เข้าไปดูเรื่องโครงสร้างบ้านเรือนและวิถีชีวิต คณะเศรษฐศาสตร์เข้าไปเก็บข้อมูลเรื่องประชากรและรายได้ และคณะบริหารธุรกิจเข้าไปต่อยอดฐานงานต่าง ๆ ให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างความยั่งยืนไปพร้อม ๆ กัน

มหาวิทยาลัยนำอาจารย์และนิสิต ตลอดจนบุคลากรเข้าไปเรียนรู้ร่วมกัน กับชุมชนบางกะเจ้า ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PROBLEM-BASED LEARNING) จนเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างจริงจังเป็นระยะเวลา 2-3 ปี ซึ่งเป็นไปตามความตั้งใจของมหาวิทยาลัยที่จะต้องสร้างความ

“เข้าใจ” เพื่อให้เกิดความไว้วางใจตามหลักของการพัฒนาสู่ความยั่งยืน ในขั้นต่อมาคือ การ “เข้าถึง” ชุมชน นิสิตและอาจารย์ ต้องทราบว่าคุณชุมชนต้องการอะไร ชุมชนเองก็ต้องเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยลงพื้นที่เพื่ออะไร ซึ่งพอมหาวิทยาลัยทราบถึงปัญหา นิสิตและอาจารย์จาก 15 คณะจึงเข้ามา

- คณะมนุษยศาสตร์จัดทำสื่อให้ข้อมูลความรู้ สอนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับชาวบ้านในชุมชนป่าเกิดน้อมเกล้า ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักในโฮมสเตย์
- คณะวิศวกรรมศาสตร์จัดทำเครื่องย่อยสลายเศษใบไม้และเศษอาหารจากแรงดัน
- คณะวิทยาศาสตร์และคณะเกษตรขยายผลโครงการเลี้ยงไส้เดือนไปสู่โรงเรียน โดยการให้ไส้เดือนช่วยย่อยสลายเศษอาหาร เศษใบไม้ มูลที่ได้จากการย่อยสลายกลายเป็นปุ๋ยให้ชาวบ้านได้ใช้ประโยชน์ เกิดเป็นวิสาหกิจชุมชนบางกะเจ้าฟาร์ม
- คณะวนศาสตร์ร่วมฟื้นฟูป่าในเมืองที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ป่าในเมือง
- คณะประมง คณะสิ่งแวดล้อม คณะวนศาสตร์ และคณะเกษตร ช่วยกันแก้ปัญหาพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะ ด้วยการใช้อองค์ความรู้ผสมภูมิปัญญาชาวบ้าน จัดทำแนวกันคลื่นรอบนอกจากไม้ไผ่และปลูกป่าชายเลนภายในให้ออกไปบรรจบกัน พร้อมทั้งการฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งอาหารให้กับหิ่งห้อยเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้

ผลจากการพัฒนาทำให้เรามีภาคีขับเคลื่อนชุมชนร่วมกับอีก 34 องค์กร โดยมีมูลนิธิชัยพัฒนาเป็นผู้ประสานงานหลักภายใต้โครงการ “OUR KHUNG BANG KACHAO”

NOTE TO SELF

หัวใจของนักพัฒนา
คือต้องมีความจริงจัง
มีความยุติธรรม เกี่ยวกับธรรม
ไม่มุ่งหาประโยชน์เข้าตัวเอง
และที่สำคัญมาก ๆ ต้องอยู่
บนฐานวิชาการที่เข้มแข็ง เพราะ
เมื่อไรที่ไม่มีพื้นฐานทางวิชาการ
ที่เข้มแข็ง คุณจะไปหาพวกเขาแล้ว

อ.มณฑาทิพย์ ไสมนชัย
ภาควิชาวนวัฒนวิทยา
คณะวนศาสตร์

เข้าใจและเข้าไปถึงใจ

ช่วงที่มหาวิทยาลัยลงพื้นที่ เป็นช่วงที่บางกะเจ้าเริ่มเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับขององค์กรต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคม (CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY: CSR) ซึ่งมหาวิทยาลัยอยากให้งานที่นิสิตและอาจารย์ทำการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงใช้เวลามากกว่า 10 ปีในการดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้แตกต่างจากการทำ CSR ที่ผ่าน ๆ มา เพราะการเข้าใจชาวบ้านเป็นเรื่องง่าย แต่การเข้าถึงใจชาวบ้านเป็นเรื่องท้าทายระยะเวลาและการติดตามผลจะทำให้ชุมชนเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะเข้าไปช่วยเหลือโดยอยู่บนพื้นฐานทางวิชาการและปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เมื่อชุมชนเกิดความไว้วางใจการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นด้านใด ๆ ก็จะได้รับความร่วมมือที่ตีกลับมา

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่คุ้มครองเจ้าที่
WWW.OURKHUNGBANGKACHAO.COM

ร่วมด้วย ช่วยกัน

เกษตรศาสตร์ได้ร่วมมือกับ 11 มหาวิทยาลัยเครือข่ายและบริษัทเทคโนโลยีในการพัฒนาชุมชนแบบองค์รวมผ่านโครงการความร่วมมือที่มีชื่อว่าเครือข่ายปฏิบัติการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่แบบองค์รวม หรือ HAB SOCIAL LAB ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีพื้นที่ AREA BASE ของตัวเองในการพัฒนาความร่วมมือนี้จะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง 11 มหาวิทยาลัยพร้อมกับภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้าน BUSINESS MODEL เมื่อโครงการนี้สำเร็จก็จะขยายผลไปยังเครือข่ายอื่น ๆ ต่อไป เป็นเส้นทางของการพัฒนาชุมชนและช่วยเหลือสังคมอย่างยั่งยืนและไม่มีที่สิ้นสุดสมดังเจตนารมณ์ของเกษตรศาสตร์ที่ว่า “ศาสตร์แห่งแผ่นดิน เพื่อความกินดี อยู่ดี และความสุขอย่างยั่งยืน” ของคนในชาติ

6

HAPPINESS UNIVERSITY

IN OUR OWN HAPPY PLACE

HAPPY TO BE KU

มหาวิทยาลัยแห่งความสุขจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้านิสิตไม่มีความสุข ซึ่งเมื่อก้าวเท้าเข้ามาชมมหาวิทยาลัยแห่งนี้แล้ว นิสิตทุกคนคงไม่ได้ต้องการแค่ความรู้เพียงอย่างเดียว แต่ยังต้องการพื้นที่ที่จะช่วยสร้างความสุขให้กับพวกเขาด้วย

ในวันเปิดโลกกิจกรรม พื้นที่จัดงานวิ่งละลานตาไปด้วยบูธจากชมรมและกลุ่มต่าง ๆ เกือบ 100 บูธ ซึ่งชมรมนี้เองที่เป็นเหมือนประตูอีกบานที่จะช่วยเปิดประสบการณ์ให้นิสิตไปเจอกับเรื่องราวใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นโลกของความคิดสร้างสรรค์ผ่านชมรมฝ่ายศิลป โลกของกีฬาผ่านชมรมฝ่ายกีฬา หรือโลกของจิตอาสาผ่านชมรมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งเรื่องราวใหม่ ๆ และเรื่องราวแห่งความสุขเหล่านี้จะมีค่ามากแค่ไหน เราอ่านเรื่องราวความสุขผ่านตัวหนังสือจากชมรมฝ่ายต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กัน

ชมรมเทควันโด

สมาชิกชมรมนี้มาจากโคदानักกีฬาและผู้ชื่นชอบศิลปะการป้องกันตัว นิสิตบางคนเรียนไม่ได้ก็หาเด่น ชมรมนี้จึงทำหน้าที่ช่วยดึงศักยภาพที่โดดเด่นที่สุดของนิสิตออกมา ด้วยความเชื่อว่าทุกคนมีความพิเศษเฉพาะตัว ก็หาสามารถช่วยเติมเต็มบางอย่างได้

สมาชิกชมรมเทควันโดเรียกได้ว่ามีความอึดสูงมาก เพราะต้องใช้เวลาช่วงเย็นในแต่ละวันไปกับการฝึกซ้อมตามตาราง โดยเฉพาะในช่วงที่มีการแข่งขันก็ห้ามหาวิทยาลัย ความมีวินัยจึงต้องเพิ่มขึ้น ถึงขนาดที่ว่าต้องมีกิจกรรม “วิ่งเช้า” ก่อนการเข้าเรียน ส่วนโค้ชที่มาสอนก็ไม่ใช่ใครที่ไหนเป็นรุ่นพี่นักกีฬาเทควันสายดำในชมรม ที่ให้ทั้งความรู้และเวลากับน้อง ๆ จนมีความสนิทสนมเป็นครอบครัวที่คอยผลักดัน คอยตบป้าให้กำลังใจสมาชิกรุ่นน้องอยู่ใกล้ ๆ

การเป็นนักกีฬาของชมรมจึงไม่ใช่แค่ไปแข่งขัน รู้ผล แพ้ชนะแล้วจบเพียงเท่านั้น แต่การแข่งขันเป็นประสบการณ์ เป็นโอกาสให้สมาชิกชมรมได้เดินทางไปพบนักกีฬาคณะอื่น ๆ ที่มีความสามารถ อีกทั้งผลการแข่งขันยังนำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ฟรี ที่มหาวิทยาลัยตั้งใจมอบให้นิสิตที่ได้รางวัลจากการแข่งขันต่าง ๆ อีกด้วย

ชมรมศิลปการถ่ายภาพ

ชมรมที่เกิดจากการรวมกลุ่มของคนทีหลงใหลในศิลปการถ่ายภาพ ภาพถ่ายกิจกรรมอย่างเป็นทางการของมหาวิทยาลัยแทบทุกงานจึงมีที่มาจากชมรมนี้ ทุกคนในชมรมคิดเหมือนกันว่าการถ่ายภาพทำให้ได้พบเจอมุมมองใหม่ ๆ ในชีวิต ได้เข้าไปอยู่ในโลกของจินตนาการ และการได้อยู่ในชมรมถ่ายภาพยังช่วยทำให้ชีวิตนิสิตสนุกขึ้นอีกเป็นเท่าตัว

กิจกรรมที่โดดเด่นคือ ทริปถ่ายภาพ ในแต่ละปีชมรมจะจัดทริปเดินทางไปยังจังหวัดต่าง ๆ สมาชิกในชมรมบางคนก็สนใจแต่จุดหมายปลายทาง ก็จะได้มาเห็นรายละเอียดระหว่างทางตอนเข้าร่วม เพราะศิลปะทำให้เห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ และการได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เจอคนที่ชอบอะไรเหมือนกัน ยังทำให้นิสิตมีแรงบันดาลใจ ได้พัฒนาฝีมือการถ่ายภาพ และได้ทำลายข้อจำกัดของตัวเอง

ในงานเกษตรแฟร์ เราจะเห็นบูธของ KU PHOTO ทุกปี โดยทางมหาวิทยาลัยได้สนับสนุนพื้นที่กับชมรมในการรับถ่ายภาพให้กับผู้มาเดินชมงาน ซึ่งความสุขของนิสิตช่างภาพไม่ใช่แค่การได้มีรายได้จากการบันทึกภาพ แต่คือ การได้เห็นเพื่อนครอบครัว คู่รัก เดินเข้ามาที่สตูดิโอเล็ก ๆ ในบูธ เพื่อบันทึกความทรงจำผ่านการลั่นชัตเตอร์ของพวกเขา

ชมรม ค่ายอาสา พัฒนา

ชมรมที่มีอายุมากกว่า 50 ปี เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มของนิสิต เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันในการแก้ปัญหาในพื้นที่ชนบท โดยเฉพาะปัญหาทางการศึกษา หากใครเดินทางไปต่างจังหวัดบ่อย ๆ เชื่อได้ว่าหลายคนคงเคยเห็นป้ายชมรมค่ายอาสาพัฒนามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประดับอยู่หน้าอาคารเรียน หรือลานอเนกประสงค์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ว่าชมรมได้เดินทางมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพื้นที่ที่เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ในแต่ละปีสมาชิกในชมรมจะช่วยกันค้นหาโรงเรียนที่ประสบปัญหาขาดแคลนในเรื่องต่าง ๆ แล้วประชุมวางแผนเพื่อลงพื้นที่ช่วยเหลือเรียกว่า “การทำค่าย” การออกค่าย

แต่ครั้งหนึ่งจะเปิดรับสมัครสมาชิกจากทุกคณะในมหาวิทยาลัยแล้วแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ สมาชิกจึงได้เรียนรู้ทักษะการทำงานจริงในบรรยากาศอันอบอุ่น แลกชมรมยังเป็นสะพานเชื่อมนิสิต นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้มาร่วมกันสร้างความเปลี่ยนแปลงและความสุขให้กับเด็ก ๆ ในพื้นที่ห่างไกล โดยมีงบประมาณจากมหาวิทยาลัยช่วยสนับสนุน

การทำกิจกรรมร่วมกับชมรมค่ายอาสาพัฒนาจะช่วยขัดช่วยเกลา ให้นิสิตปรับตัวและใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข เหมือนที่สมาชิกในชมรมมักจะย้ำว่าการทำงานไม่ได้สำเร็จด้วยคนคนเดียว แต่คือความสัมพันธ์ของทุกคนที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้การเสียสละเพื่อผู้อื่นเดินทางต่อไปได้

ชมรมส่งเสริมและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมภาคเหนือ

ชมรมที่มีอายุเกือบเท่ากับอายุมหาวิทยาลัยนี้ มีไฮไลต์อยู่ที่การจัดงานขึ้นโตกที่เปิดให้นิสิตเกือบ 500 คน มาร่วมงานรับประทานอาหารเหนือ รับชมการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวเหนือแท้ ๆ และร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมกับหนุ่มสาวนิสิตชาวเหนืออย่างใกล้ชิด

สมาชิกในชมรมนี้มาจากนิสิตทุกภาคของประเทศไทย ความผูกพันแน่นแฟ้นของสมาชิกในชมรมทำให้คนต่างถิ่น มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งกิจกรรมที่ทำให้สมาชิก ทุกคนได้รู้จักกันมากขึ้นก็คือ การเดินทางไปยังจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือด้วยรถไฟ เป็นประจำทุกปี เพื่อจัดค่าย ชาวเหนือ เรียนการแสดงเพื่อสืบสานวัฒนธรรมและการแต่งกายจากอาจารย์ในท้องถิ่น เช่นการรำดาบ ฟ้อนรำ

และเชิดสิงโตของชาวเหนือ เป็นเวลา 5 วัน

นอกจากกิจกรรมในมหาวิทยาลัยแล้ว ชมรมนี้ยัง สานสัมพันธ์กับชมรมชาวเหนือต่างมหาวิทยาลัยอีก 10 มหาวิทยาลัย และร่วมทำบุญกับสมาคมชาวเหนือแห่งประเทศไทยเป็นประจำทุกปี วัฒนธรรมที่ดูเหมือนจะเป็น เรื่องเก่าแก่ ท่างไกล ก็ดูน่ารักเข้าไปทุกทีเมื่อมีนิสิตคนรุ่นใหม่ ให้ความสนใจและยินดีที่จะสืบสาน อนุรักษ์ไว้ ไม่ให้ สูญหายไปจากสังคม

4 ปีที่ผ่านมาไม่ว่านิสิตจะเคยร่วมกิจกรรมกับ ชมรมไหน ทุกคนรู้สึกเหมือนกันว่าชมรมเป็นพื้นที่ที่อบอุ่น ไปด้วยความสุข และถึงแม้ความสุขจะเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ แต่ก็รู้สึกได้...และรู้สึกดี

NOTE TO SELF

สังคมโลกเปลี่ยนแปลง
อย่างรวดเร็ว ฉะนั้น
การมีสติในการดำเนินชีวิต
ความมุ่งมั่น และการสร้าง
สัมพันธภาพกับผู้คน
ที่หลากหลายด้วยจิตใจ
อันเข้มแข็ง จะสามารถช่วยให้
เผชิญกับการเปลี่ยนแปลง
เหล่านี้ได้ อีกทั้งการมองโลก
ในแง่บวก และการมองโลก
ตามความเป็นจริง จะทำให้
เราเรียนรู้ที่จะปรับตัวอยู่กับ
ความทุกข์และทำให้เห็นว่า
ความสุขมีอยู่ทั่วไป

ผศ. นท. ทศวิญ ดร. รามลภย์ มีวเหลือน
รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต

ทั้งนี้ นอกจากชมรมต่าง ๆ แล้ว มหาวิทยาลัยยังส่งเสริมให้นิสิตได้ใช้ชีวิต อย่างมีความสุขผ่าน ‘ศูนย์สุขภาวะนิสิต’ หรือ ‘KU HAPPY PLACE CENTER’ หน่วยงาน ที่จะช่วยให้คำปรึกษา แนะนำทั้งเรื่องสุขภาพกาย และสุขภาพใจ ซึ่งจะช่วยให้ทั้งการเรียน การทำ กิจกรรม และการใช้ชีวิตของนิสิตดำเนินไป อย่างมีความสุขในทุก ๆ วัน

เรื่องราวจากทั้ง 6U คงทำให้เราเห็นความตั้งใจของ มหาวิทยาลัยทั้ง 6 ด้าน ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ ในนี้ยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและเป็น แรบบินดลใจให้กับเรา ในการใช้ความรู้และ ประสบการณ์ที่ได้รับ ร่วมกันสร้างสรรค์สังคม ที่ดี และสังคมแห่งความสุขอย่างยั่งยืน

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ KU HAPPY PLACE CENTER ได้ที่
www.facebook.com/KUHappyPlaceCenter/ และ HOTLINE 08 7934 4994

Tree^{of} Life

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ชื่อว่าเป็น มหาวิทยาลัยสีเขียว ไม่เพียงเพราะเรามีคณะแรกตั้งเป็นคณะเกี่ยวกับธรรมชาติถึง 3 คณะ ทั้งเกษตร ประมง และวนศาสตร์ หรือมีสีเขียวทั่วทั้งมหาวิทยาลัย เป็นสีเขียวไปไม่เท่านั้น แต่เกษตรศาสตร์ของเรายังอุดมไปด้วย พื้นที่สีเขียว ที่เกิดจากการรวมตัวต้นไม้ขนาดใหญ่ ทำหน้าที่ให้ทั้งร่มเงา ความสดชื่นสบายตา รวมถึงความสวยงามของดอกไม้หลากหลายสี ที่ผลิบานให้เห็นในหลายช่วงเวลาของปี

เราอาจเคยไปนั่งอ่านหนังสือใต้ต้นนั้น ลงไปนอนถ่ายรูปลูกดอกแดดกับแฟนใต้ต้นนี้ หรือบางคนอาจจะปลูกต้นไม้เองกับมือ แต่ไม่ว่าอย่างไร เมื่อถึงวันนี้ วันที่เราเป็นบัณฑิตสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ต้นไม้นี้เหล่านั้นจะยังคงอยู่ อยู่บนพื้นดินของเกษตรศาสตร์ที่เราต่างใช้ชีวิตร่วมทุกชั่วร่วมสุขกันตลอดหลายปีที่ผ่านมา ...แล้วกลับมาเยี่ยมกันบ้างนะ :)

Bangkhen

ต้นบงกชนั้น
ปลูกได้ทั่วทุกแห่งของไทย
เพราะทนแล้ง ทนแดดได้
นี่เป็นความหมายที่ดี

1. YELLOW FLAMETREE PRIDE OF KU

"...ต้นไม้อะไร ๆ ก็สีเขียว ต้นนนทรีที่เลือกเป็นต้นไม้ของ
เกษตรฯ ก็เหมาะสมที่มีสีเขียวด้วย เหมาะมากและน่ายินดีมาก
ที่ต้นนนทรีนั้นปลูกได้ทั่วทุกแห่งของไทย เพราะทนแล้ง
ทนแดดได้ นี่เป็นความหมายที่ดี เพราะคนไทยถ้าปลูก
ในแผ่นดินไทยก็เติบโตดีและเจริญดี..."

...ขอฝากต้นไม้นี้ให้มหาวิทยาลัยและนิสิตช่วยกันรักษา
ให้ดี อย่าให้หงอย ขอฝากนิสิตทั้งหลายขอให้ช่วยกันรักษาตัว
เองให้ดี และอย่าลืมว่าตัวเองนั้นจะอยู่กันได้ก็ด้วยแผ่นดินไทย
ขอให้ช่วยกันรักษาแผ่นดินไทยไว้ด้วย คนไทยถ้าไร้แผ่นดิน
ก็จะหงอยกันหมด อยู่กันไม่ได้ และเราก็ไม่อยากให้เป็นเช่นนั้น"

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร
มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อวันศุกร์ที่ 29
พฤศจิกายน พ.ศ. 2506 ขณะเสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี
พันปีหลวง ทรงปลูกต้นนนทรี 9 ต้น บริเวณหน้าหอประชุม
มก. และทรงมีพระมหากรุณาธิคุณทรงดนตรีที่หอประชุม มก.
เป็นครั้งแรก

DID YOU KNOW? วันที่ 29 พฤศจิกายนของทุกปี
ถือเป็นวันทรีเสก
วันอนุรักษ์ปลูก
ดนตรีรสปสก
สืบสานวันทรงดนตรี

2. **YELLOW STAR** *IN HONOR OF HIS MAJESTY THE KING*

หากใครเดินผ่านไปหน้าอาคารภาควิชาคหกรรมศาสตร์ในช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม คงจะได้เห็นดอกทรงรวงผึ้งสีเหลืองทองอร่ามบานสะพรั่งอยู่เต็มต้น ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าทีปังกรรัศมีโชติ ทรงปลูกต้นรวงผึ้งต้นนี้ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. 2548

3.

BIG TREES
PINK, ORANGE & GREEN

นอกจากต้นไม้สำคัญแล้ว ที่บางเขนยังมีต้นไม้ใหญ่ที่คอยให้ร่มเงาและความสวยงามอีกมากมายหลายต้น อย่างชมพูพันธุ์ทิพย์หน้าหอประชุม หางนกยูงข้างสนามอินทรีจันทร์สถิต หุกระจงฝั่งประตูปหลโยธิน ทิวต้นสนแห่งเลิฟวิงเวย์ แต่ถ้าสายมูต้องจามจรู๋ต้นนี้เลย ที่ตั้งของศาลเจ้าแม่พัชรีและเจ้าพ่อหนองผักชี ที่ว่ากันว่าช่วงเกษตรแฟร์ จะคึกคักเป็นพิเศษ!

SPECIAL THANKS งานประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
องค์การบริหาร องค์การนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รศ.ดร.ฉัตรชัย เหมินแสงสรวย ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์
และ IDEAR DESIGN

Kamphaeng Saen Campus

กลายเป็นช่วงเวลา
ที่ทุกคนต่างรอคอย
ให้ต้นชมพูพันธุ์ทิพย์กว่า 400 ต้น
ออกดอกสะพรั่งอีกครั้ง

1.
TABEBUIA ROSEA
PINK IS THE NEW BLACK!

กลายเป็นช่วงเวลา que ทุกคนต่างรอคอย ให้ต้นชมพูพันธุ์ทิพย์กว่า 400 ต้น ออกดอกสะพรั่งอีกครั้ง ซึ่งกว่าจะมาสวยสดงดงามเช่นนี้ ได้ก็ตัองย้อนกลับไปราว 40 ปีก่อน ที่ศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา เสถียรสวัสดิ์ รองอธิการบดีสมัยนั้น มีความตั้งใจที่จะปลูกต้นไม้ใหญ่คอยให้ร่มเงาตามถนนสายหลักทั่วยุทธยาเขตกำเนิดแวงแสน แล้วก็ั้เป็นอธิการบดี ศ.ระพี สาคริก ที่นำต้นชมพูพันธุ์ทิพย์จากสิงคโปร์มาปลูกที่สองฝั่งถนนสายชลประทาน หรือถนนวัฒนาเสถียรสวัสดิ์ในปัจจุบัน เกิดเป็นถนนสายดอกไม้สีชมพู ที่ทุกคนต่างใจจดใจจ่อเฝ้ารอการผลิบานไม่ต่างอะไรกับดอกซากุระแห่งแดนอาทิตย์อุทัย

DID YOU KNOW? เมื่อต้นปี 2562 กลุ่มต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ได้รับเลือกให้เป็น 1 ใน 88 ต้นไม้รุกขมรดกของแผ่นดิน ในฐานะต้นไม้ที่มีคุณค่าและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ จัดโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

2.

**YELLOW FLAME
& PINK SHOWER
PRINCESS ROYAL
PLANTED TREES**

แม้ชมพูพันธุ์ทิพย์จะเป็นภาพจำของกำแพงแสน แต่ ณ ที่แห่งนี้ยังมีต้นไม้สำคัญอีกสองต้น เป็นต้นไม้ทรงปลูกที่ปลูกในเวลาไล่เลี่ยกัน ต้นแรกคือ ต้นนนทรี ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงปลูก เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2523 บริเวณด้านหน้าศูนย์ปฏิบัติการวิจัยและเรือนปลูกพืชทดลอง

ส่วนอีกต้นคือ ต้นกัลปพฤกษ์ ที่สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ทรงปลูก บริเวณศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2524

DID YOU KNOW? บุนนทีได้รับเลือกให้เป็นต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี 2506 โดยมีต้นไม้ผู้กำกับอีก 3 ชนิด ได้แก่ กอแก้ว ราชพฤกษ์ และ พิกุล

3. **BOTTLE BRUSH TREE** **KEEP IT IN MEMORY**

ด้านต้นไม้ที่มอบความชุ่มชื้นสบายตาให้แก่ผู้พบเห็น คงไม่พ้นต้นเหลืองปรีดียาธรที่ออกดอกสีเหลืองสดใสเป็นแนวริมถนนมาลัยแมนทุกช่วงต้นปี และที่ไม่พูดถึงไม่ได้คือ ถนนแบริ่งล่างขวด ที่เชื่อว่าบัณฑิตชาวกำแพงแสนทุกคนคงจะมีความทรงจำที่ดีภายใต้ร่มเงาสุตรร่มรื่นของอุโมงค์ต้นไม้แห่งนี้

SPECIAL THANKS

ภาวิเทศ ประชาสัมพันธ์ และชุมชนสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
องค์การบริหาร องค์การนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
ชมรมศิลปะ-การถ่ายภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
นายภาณุพงศ์ สนธิ และนางสาวปัทมพร ผลทวี

Si Racha Campus

เขาน้ำซับ โอเอซิสประจำวิทยาเขต
ที่ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งพักผ่อนเท่านั้น
แต่บางครั้งก็ยังเป็นแหล่งพักใจอีกด้วย

1. *IN BETWEEN MOUNTAINS & OCEANS TREES, SUN & SHADOW*

แม้จะมีพื้นที่น้อยที่สุดในบรรดา 3 วิทยาเขต เพียง 199 ไร่ แต่วิทยาเขตศรีราชาก็พยายามรักษาพื้นที่สีเขียวเอาไว้ให้มากที่สุด โดยเฉพาะเส้นทางระหว่างอาคารเรียนและริมถนนสายหลัก เพื่อเป็นร่มเงา (หลบร้อน) ให้กับนิสิตและผู้สัญจรไปมา

2. **KHAO NAM SAP** TAKE A LITTLE REST

เชื่อว่าบัณฑิตชาวเกษตรฯ ศรีราชาหลายคน คงเคยผ่านประสบการณ์การปาดเหงื่อ เดินซิกแซกซ้ายขวาหลบต้นไม้ใหญ่ ขึ้นมาบนเขาน้ำซับ โอเอซิสประจำวิทยาเขต ที่ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งพักกายเท่านั้น แต่บางครั้งก็ยังเป็นแหล่งพักใจอีกด้วย

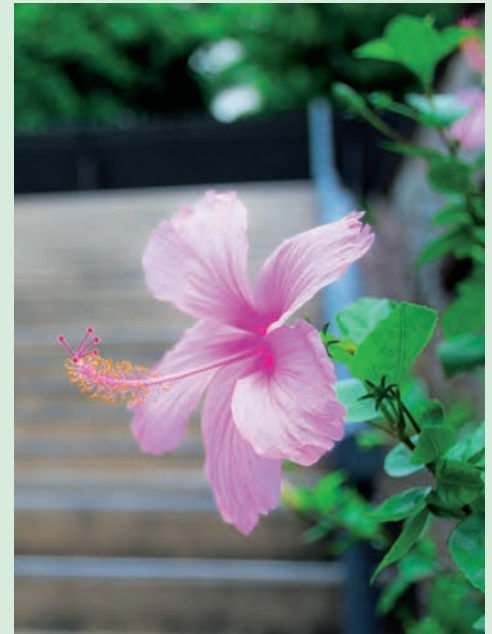

3.

BLOOMING SEASON SIGHT IT & SMELL IT!

เมื่อสีเขียวให้ความชุ่มชื้น สีสน้อยอมให้ความชื่นใจ ซึ่งดอกไม้รายทางเหล่านี้เองที่ช่วยให้วันเหนื่อยล้า กลับมาสดใสอย่างที่ควรจะเป็น และในบางครั้งความสวยงามเหล่านี้ก็ปรากฏตัวในรูปแบบของการส่งกลิ่น อย่างในช่วงย่างเข้าฤดูหนาวที่ดอกดินเปิดจะส่งกลิ่นฟุ้งไปทั่วใจกลางวิทยาเขต

SPECIAL THANKS สำนักงานวิทยาเขตศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
องค์การบริหาร องค์การนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
กองยานพาหนะ อาคารและสถานที่ และนายพวงศกร วงศ์สุรการ

Chalermphrakiat Sakon Nakhon Province Campus

*เราเหล่าบุตร
และธิดานิตา
สนุกสุขใจ
มีเกียรติวินัย
รักรวมทุกข์
ไว้เป็นพลัง*

1. **QUEEN CRAPE MYRTLE** **PRIDE OF SAKHON NAKHON**

“เราเหล่านนทรี และอินทนิล สนุกสุขใจ
มีเกียรติวินัย รักรวมฤทัย ไว้เป็นพลัง”

คือท่อนแรกของเพลงนนทรี-อินทนิล ประพันธ์
โดยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร ซี่ให้เห็นถึง
ความสำคัญและความสวยงาม ของดอกอินทนิล
สีม่วงสด และม่วงอมชมพู ที่ออกดอกให้ได้ชม
บริเวณสวนเสลา-อินทนิลน้ำ ในช่วงฤดูร้อน ล่วงไป
จนถึงต้นฤดูฝนของทุกปี

DID YOU KNOW? อินทนิลเป็นต้นไม้
ประจำจังหวัด
สกลนครและระนอง

2. **FULL BLOOM IN ISAN** *COLOR UP YOUR LIFE*

ดอกไม้บานที่นันทริอิสานเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นจากความตั้งใจของ รศ.ดร.วิโรจ อิ่มพิทักษ์ อดีตอธิการบดีและผู้บุกเบิกจัดตั้งวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ในการสร้างวิทยาเขตแห่งนี้ให้เป็นนวนานันทอุทยาน ซึ่งเป็นความโชคดีของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากรั้วนันทริอิสานแห่งนี้ ที่ได้เห็นความงามของพันธุ์ไม้ชนิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนนทรี หางนกยูง ทองกวาว บัว ทานตะวัน เพื่อฟ้า หรือคอสมอส สลับเปลี่ยนหมุนเวียนมาให้ได้ชื่นชมกันตลอดทั้งปี

3. **MORE THAN 6 KM²** **THE KINGDOM OF WOOD**

และด้วยอาณาบริเวณกว่า 4,000 ไร่ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร จึงไม่ได้มีเพียงไม้ยืนต้นที่ให้ความร่มรื่นและไม้ดอกที่ให้ความสวยงามเท่านั้น แต่ยังมีพื้นที่ป่าอนุรักษ์กว่าพันไร่ซึ่งได้รับพระราชทานนามจากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เมื่อปี 2547 ว่า อุทยานธรรมชาติวิทยาป่าเต็งรังเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา บรมราชินีนาถ โดยมีความมุ่งหวังให้พื้นที่ป่าแห่งนี้เป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ และร่วมกันรักษาระบบนิเวศของท้องถิ่นให้ยั่งยืนต่อไป

SPECIAL THANKS สำนักงานวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร
องค์การบริหาร องค์การนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร
ชมรมศิลปการถ่ายภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

CONVERSATION WITH OUR FAMILY

เกษตรฯ ผู้คน และ บท

นนทรีเป็นไม้ยืนต้นที่ทนทาน เติบโตได้ทุกหนทุกแห่งในประเทศไทย สามารถพบได้แทบทุกภาค ทุกจังหวัด ไม่แตกต่างจากบรรดานิสิตเก่าของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แห่งนี้ ที่เติบโตกันอยู่ทั่วประเทศ บางท่านเป็นฟันเฟืองพัฒนาชาติแบบเงียบ ๆ บางก็เป็นที่รู้จักกันในวงกว้าง

กว่า 76 ปี ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผลิตบัตมีคุณภาพออกสู่สังคม มี ‘ลูกพระพิรุณ’ ที่สำเร็จการศึกษาออกจากรั้วเกษตรศาสตร์หลายแสนคน และนี่คือ 5 คน ที่กลับมาเล่าเรื่องราวน่าประทับใจที่เกิดขึ้นกับพวกเขาในรั้วแห่งนี้

แน่นอนว่าพวกเขาและเธอ ไม่ได้มาจากแควดวงเดียวกัน ไม่ได้มีอายุเท่ากัน ไม่ได้เกิดที่เดียวกัน แต่จุดร่วมของพวกเขาทุกคน คือครั้งหนึ่ง เคยเป็น ‘นิสิตเกษตรฯ’ มาก่อน

และนี่คือเรื่องราวของต้นนนทรีที่เติบโต เจริญงอกงามขึ้นในช่วงเวลาที่ต่างกัน ผ่านลม ผ่านฝน ผ่านบททดสอบที่ต่างกัน แต่ทั้งหมดคือ ผลผลิตของต้นนนทรี ที่ต่างผลิดอกออกใบ งดงาม

เหมือนกัน...กับพวกคุณทุกคน

KASETSART PEOPLE

TIME FLIES BUT HIS HEART GOES NO- WHERE

ผศ.อดิศักดิ์ บัณฑิตยาพันธ์

คณะเกษตร KU 30

/

อาจารย์มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์

แม้จะเกษียณอายุราชการไปแล้ว
แต่ด้วยความผูกพันกับเกษตรศาสตร์
ตั้งแต่ก้าวแรกที่เข้ามา
ทำให้ชื่อของ ผศ.อดิศักดิ์ บัวนทียาพันธ์
หรืออาจารย์บัวนของเหล่าบัณฑิต
ไม่เคยว่างเว้นไปจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้เลย
และนี่คือเรื่องเล่าจากอีกหนึ่งตำนานชาวเกษตรฯ
ผู้ผ่านความผูกพันกับรั้วนกรีกว่าครึ่งศตวรรษ

BEGIN IN KU

ผมรู้จักเกษตรฯ แล้วก็อยากมาเกษตรฯ
เพราะขณะเรียนอยู่ที่โรงเรียนปทุมคงคา มีเพื่อน
คนหนึ่งบอกว่า เกษตรฯ สถานที่ดีมาก หอพักน่าอยู่มาก
ผมก็เลยขอร้องให้เขาพามา ซึ่งสมัยก่อนการจะมา
เกษตรฯ ถ้าเลยสะพานควายมาเนี่ย เหมือนคุณไป
ลพบุรีในปัจจุบัน มันไกลมากแล้วผมมาลงที่
ถนนซูเปอร์ไฮเวย์ (ถนนวิภาวดีรังสิตในปัจจุบัน)
แล้วเดินเข้ามาที่ประตู 2 (ประตู 3 ในปัจจุบัน) ก้าว
แรกที่ผมเดินเข้ามาในเกษตรฯ ผมมีสัมผัสนี่แปลก
คือ ผมรู้สึกที่นั่นเป็นบ้านของผม ความรู้สึกเหมือนว่า
มีใครต่อใครที่อธิบายไม่ได้ตามวิทยาศาสตร์ ชวนให้
ผมมาอยู่ที่นี่ นั่นคือความผูกพันในเบื้องต้นแล้ว
แล้วเมื่อผมมาอยู่เกษตรฯ ผมก็ไม่ผิดหวังเลย

สลับความทรงจำ สูดกลิ่นวันวาน

ตอนผมเรียนอยู่ รอบเกษตรฯ จะมีคูน้ำ
ล้อมรอบ มีฝักตบขวา จำได้ว่าตอนปี 1 ทำงานพัฒนา
ปรากฏว่ารุ่นพี่เขาลงไปในคู แล้วเจอจิ้งเหลนจับมัน
เหวี่ยงขึ้นมาตบตรงผมพอดี ผมก็เลยหนีออกไป
ที่ถนนแล้วล้มลง พอเงยหน้าออกมาได้ยินเสียงเบรกดัง
“เอ๊ยต” ล้อรถอยู่ตรงหน้าพอดี แล้วมีพี่ผู้หญิง
มาลากผมเข้าไปข้างถนน แล้วเขาก็กอดผม ปลอบว่า

“ที่อยู่นี้ ที่อยู่นี้” ถ้าคุณเป็นผม คุณจะเข้าใจความ
ห่วงใย ความห่วงหาอาทร แล้วผมรู้สึกที่ผมอยู่
เกษตรฯ ครูบาอาจารย์ในยุคนั้นเหมือนพ่อแม่
มีอะไรปรึกษาได้ มีอะไรท่านก็ดูว่ากล่าวด้วยความ
ความรัก ความเมตตา เราจึงมีความรักกันมาก เกษตรฯ
เราโชคดีที่มีครูอาจารย์ผู้เสียสละกว้างไกล ท่านมองเห็นว่าในอนาคต
ที่นี่จะแคบ ท่านจึงไปก่อตั้ง
วิทยาเขตกำแพงแสน แล้วก็มหาวิทยาลัยนคร
เพื่อที่จะเป็นศูนย์รวมการศึกษาของอินโดจีน แล้ว
ก็มีวิทยาเขตศรีราชา ซึ่งผมเคยฝึกงานที่นั่นมาก่อน
และเราก็มีหลายวิทยาเขต ทั้งหมดเพื่อการกระจาย
โอกาสทางด้านการศึกษา

เกษตรฯ จะใหญ่ จะเล็กไม่สำคัญ มันสำคัญ
ว่าวันนี้คนเกษตรฯ ยังมีจิตวิญญาณของคนเกษตรฯ
อยู่ไหม? ถามว่าจิตวิญญาณของคนเกษตรฯ คือ
อะไร? ครูบาอาจารย์ท่านจะบอกว่า ที่ไหนยากจน
เราจะใช้วิชามุ่งไปหา เพื่อใช้วิชานี้แก้จน

สมัยเป็นนิสิต โนมहाลัยจะมีคณะกรรมการพิมพ์
ตำรา (ปัจจุบันคือ ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์) ซึ่งผมทำงานเป็นลูกจ้างคณะ
กรรมการ และมีคณะกรรมการวิจัย (ปัจจุบันคือ
สถาบันวิจัยและพัฒนา แห่งมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์) ซึ่งผมก็เป็นบุคลากรคนแรก ที่เริ่ม
ตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นลูกจ้างชั่วคราวอยู่
5 ปี ก่อนจะบรรจุ ตอนนั้นความจริงผมเกือบจะได้
ไปเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แต่
อาจารย์ท่านหนึ่งบอกว่า “ถ้าคุณไปอยู่สงขลา
คุณคงก้าวหน้า คุณคงได้เป็นดอกเตอร์ คุณคงเป็น
คณบดี แต่บ้านเมืองไม่คุ้ม เพราะคุณเล่นตลกได้
ร้องเพลงได้ มีวิชาการ คุณพูดภาษาง่าย ๆ ถ้าจะให้คุ้ม
คุณน่าจะทำงานด้านบริการวิชาการและเผยแพร่
วิชาการ” ท่านก็บอกว่ายากให้อยู่เกษตรฯ
ผมก็บอก ถ้าฉันผมขออยู่สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม
แต่ยังไม่มิตำแหน่งบรรจุ ระหว่างนั้นผมก็ทำงาน
ให้กับสถาบันคณะกรรมการวิจัย

66
 คุณต้องรักษาจิต ให้เป็นจิตคิดดี
 จิตคิดชอบ จิตคิดคำประโยชน์
 และจิตคิดถึงวิญญานของเกษตรศาสตร์
 พอกายพร้อม จิตพร้อม ตื่นเข้ามาทุกเช้า
 อย่าทำให้ใครเดือดร้อนจากการกระทำของคุณ
 ให้ทำอย่างน้อยวันละ 4 ครั้ง อย่างน้อยนะ
 ะดีเพื่อตนเอง ดีเพื่อครอบครัว ดีเพื่อองค์กร
 และดีเพื่อบ้านเมือง

เล่าเรื่องราว ดาวกระจุก

ความจริงตอนแรกผมไม่รู้จักดาวกระจุก
 หรือ วันหนึ่งเขามีการประกวดร้องเพลงที่ KU
 BAND แล้วผมก็เห็นเพื่อนตัวแทนตีกลอง ร้อง
 ไม่ได้เรื่องเลย ผมก็กลับไปพบกับรุ่นพี่ที่ห้องว่า
 ร้องแบบนี้เสียชื่อตีกลอง ผมเป็นคนรักตีกลองมาก รุ่นพี่ก็เลย
 พาผมมาประกวดที่ KU BAND ผมร้องเพลงลูกทุ่ง
 พอร้องจบ รุ่นพี่เขาก็มาบอกว่าเขาเสียตายน้อง
 ร้องเพลงใช้ได้นะ แต่ว่าที่นั่นเขาไม่ได้เล่นลูกทุ่ง
 ให้น้องไปอยู่ดาวกระจุก

พอมาที่วง ไม่มีอะไรเลย สมัยผมอยู่วง
 ดาวกระจุก ผมต้องไปลงทะเบียน ไปเข้าเครื่อง
 กลองแซมบ้า 50 บาท กลองชุด 200 บาท ทรัมเป็ต
 50 บาท สมัยก่อนต้องไปเช่า ไปทำงาน ไปตั้งวง
 ตั้งเสร็จก็กลับมาหลาย เอาเครื่องไปคืน เพราะถ้าคืน
 เกินตี 2 เขาคิดอีกเท่าตัว ผมต้องสร้างตัวว่าจะได้
 เครื่องดนตรีแต่ละชิ้น เคยกู้เงินไปเอาเครื่องดนตรี
 เขามา 30,000 กว่าบาท แล้วก็ไปเล่น แต่เขาให้
 แคนงานละ 3,000 บาทก็ผ่อนไปเรื่อย หนี้เยอะมาก

สมัยที่ผมเล่นงานที่เราแสดง ต้องแสดงคู่กับ
 ดี อิมพอสซิเบิล สุนทรภรณ์ ถ้าวงอื่นมา เราขอ
 คิดดูก่อนนะ เราขนาดนั้นแล้วเราไม่รับงานสุมสี่สุมห้า
 แต่บางงานเราไม่รอให้เขามาติดต่อ เราคิดว่างานนี้
 เราต้องไปเล่น เราก็อไป

สมัยนั้นผมจะทำงานรับใช้ในหลวงรัชกาลที่ 9
 ในยุคนั้นผมเคยเข้าเฝ้าพระองค์ท่าน 5 ครั้ง เริ่มจาก
 ดาวกระจุกนี้แหละ สมัยที่ดาวกระจุกเริ่มชวนเซ
 หม่อมราชวงศ์ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ได้ช่วยเราไว้ ท่าน
 ชวนวงเราไปแสดงดนตรีหน้าพระพักตร์ ตอนส่ง
 เสตีจฯ ผมไปเยี่ยมสุทโธดมใส่ ตัวใหญ่ ๆ แผลงมาก
 พระองค์ท่านมาประทับขึ้น แล้วมีกระแสพระราช
 ดำรัสกับผมว่า “อย่าลืมนะดาวกระจุก ต้องหมั่น
 คิดมุกตลก แผลง ๆ ใหม่ ๆ เสมอ แล้ววงจะอยู่ได้
 เพราะมุกตลกใช้ได้ทุกเรื่อง แม้แต่เรื่องวิชาการ”
 วันนี้ผมจึงเป็นนักวิชาการที่มีมุกตลก

เคยมีเพื่อนผมต่อว่าเหมือนกัน บอกว่า สร้าง
 มาเอง ทำไมทุกวันนี่ที่วิ่งไป ผมบอกว่าผมไม่ทิ้ง
 ผมมองอยู่ห่าง ๆ เรายังอยู่ไกล ๆ แต่ไม่ใช่หน้าที่เราแล้ว
 เราต้องรู้หน้าที่ตัวเองว่าวันนี้เราต้องทำอะไร

HAPPY TO BE KU

ความสุขของผมคือ การที่ได้ทำงานรับใช้สังคม การที่ได้ใช้วิชาการไปแก้ปัญหาความยากจนให้กับชาวบ้าน โดยที่เราไม่จำเป็นต้องขอโฆษณาชื่อเสียงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ้าบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แต่ละคนมุ่งทำประโยชน์อย่าให้ใครเสียผลประโยชน์ ทุกคนต้องได้ประโยชน์ ถ้าทุกคนทำประโยชน์ให้กับสังคม หรือประเทศชาติบ้านเมืองได้ ชื่อเสียงเกษตรศาสตร์จะเกิดขึ้นเอง แต่แม้ว่าเราจะทำสิ่งที่มีประโยชน์ มหาลัยจะไม่ได้มีชื่อเสียงอะไรก็สำคัญ เราไม่ได้ทำเพื่อความดัง เราทำเพื่อแผ่นดินนี้ต่างหาก อันนี้คือ ความสุขที่เราได้ทำ เพราะฉะนั้นคุณเห็นว่าย้อย่างผม อายุ 68 ปี วันนี้อยู่ก็ยังขับรถไปบรรยายที่เชียงใหม่ เชียงราย แต่ว่าไปด้วยความปลอดภัย

คิดดี คิดชอบ คิดทำประโยชน์ คิดถึงวิญญานเกษตรศาสตร์

ผมฝากบัณฑิตทุกคน คุณต้องรักษากาย เพราะถ้าร่างกายคุณเจ็บป่วย ทุกอย่างจบ ถ้าไม่เจ็บ หมอไม่ลำบาก พยาบาลไม่ลำบาก ไม่สิ้นเปลืองงบประมาณยา คุณต้องรักษาจิต ให้เป็นจิตคิดดี จิตคิดชอบ จิตคิดทำประโยชน์ และจิตคิดถึงวิญญานของเกษตรศาสตร์ พอกายพร้อม จิตพร้อม ตื่นเข้ามาทุกเช้า อย่าทำให้ใครเดือดร้อนจากการกระทำของคุณ ให้ทำอย่างน้อยวันละ 4 ครั้ง อย่างน้อยนะ ดีเพื่อตนเอง ดีเพื่อครอบครัว ดีเพื่อองค์กร และดีเพื่อบ้านเมือง

สิ่งสำคัญก็คือ ทำอะไรให้เกษตรศาสตร์ ตอนเราตายไปแล้ว จะเป็นอย่างไรก็ช่าง เรามีชื่อเสียง หรือไม่มีชื่อเสียงก็ไม่สำคัญ สำคัญว่าตอนเราอยู่ เราได้ตอบแทนแผ่นดินแม่ของเรา คือเกษตรศาสตร์ได้มากน้อยแค่ไหน แต่ก่อนจะช่วยให้แผ่นดินแม่ คุณต้องถามตัวเองว่าคุณช่วยเหลือตัวเองได้หรือเปล่า ถ้าตัวคุณเองยังเอาตัวไม่รอด แล้วคุณจะช่วยแผ่นดินแม่ได้อย่างไร

BORN
TO BE
KU

ผศ.อติศักดิ์ บัวนทียาพันธุ์ คนเกษตรฯ พันธุ์แท้ ที่เติบโตและใช้ชีวิตเกินครึ่ง ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นับตั้งแต่เรียนปริญญาตรี ต่อปริญญาโท และมาเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย แม้ทุกวันนี้จะเกษียณอายุราชการไปแล้ว แต่ก็ยังรับหน้าที่เป็นอาจารย์พิเศษ ตอบแทนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

HOW DESIGN CAN CHANGE THE WORLD

CONVERSATION WITH OUR FAMILY

รัฐ เปลี่ยนสุข

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ KU 53

/

สถาปนิกและนักออกแบบ

ผู้ก่อตั้ง **SUMPHAT GALLERY**

**ท่ามกลางบรรยากาศการจราจรอันคับคั่งย่านวิภาวดี
ที่หลายคนมองเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว**

แต่ที่นี่ยังมีแกลเลอรีซ่อนตัวอยู่ ซึ่งที่ SUMPCHAT GALLERY
เก็บงานทั้งงานศิลปะและงานดีไซน์อันเต็มเปี่ยมไปด้วยเรื่องราว
และเจ้าของที่นี่ยังเป็นผู้ชายผู้มากด้วยเรื่องราวเช่นกัน
เขาคืออีกหนึ่งผลผลิตจากรั้วเกษตรศาสตร์

จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

และยังเป็นเจ้าของรางวัล DEMARK

(DESIGN EXCELLENCE AWARD) ประจำปี 2018 อีกด้วย

BEGIN IN KU

ตอนนั้นเราเลือกเรียนสถาปัตยกรรมที่
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพราะว่าตอนมัธยม เรา
ชอบทั้งสองสาย คือทั้งสายศิลปะ แล้วก็วิทยาศาสตร์
ด้วย ก็เลยคิดว่าอยากได้คณะที่ค่อนข้างใช้การ
คำนวณ และมีเรื่องการจัดการอยู่ในนั้น ด้วยคณะ
สถาปัตย์เป็นอะไรที่เน้นการจัดการค่อนข้างเยอะ
ซึ่งตอบโจทย์พอดี ทีนี้คณะนี้ก็มีหลายมหาลัย
เปิดสอน แต่เรามองว่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ของ
เกษตรฯ ที่ตอนนั้นเปิดร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์
น่าจะตอบโจทย์ได้มากที่สุด แต่ว่าพอจบมาแล้ว
ก็กลายเป็นว่าไปสนใจงานศิลปะเสียมากกว่า

“

สิ่งที่ถูกปลุกฝังคือ
เรื่องของการใช้ภาษี
ของประชาชน
ทำอะไรให้เวลา
ที่จบออกไปแล้ว
ได้เอาความสามารถ
ไปตอบแทนสังคม

จากสถาปัตย์สู่งานกราฟิก และงานออกแบบ

พอเรียนถึงปี 4 เนื่องจากทางคณะมีโครงการแลกเปลี่ยน นักศึกษากับทางบอร์กโดซ์ (BORDEAUX) ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งทำให้เรามีโอกาสได้ไปทำเวิร์กช็อปที่โน่นแล้วกลับมาเรียนต่อจนจบ ในตอนนั้นเลยเริ่มรู้จักประเทศฝรั่งเศสมากขึ้น ที่นี้พอทำงานไปสักพักก็หาเรื่องไปทำงานกับเรียนปริญญาโทที่ฝรั่งเศสต่ออีก โดยหัวข้อที่เลือกเรียนเป็นด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบด้วยงานไม้ ซึ่งครอบคลุมทั้งเรื่องโครงสร้างฟิลิกส์ โครงสร้างเคมี และโครงสร้างของต้นไม้ ซึ่งทำให้เรารู้ว่ามันมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนเป็นอะไรได้บ้าง ไม่ใช่แค่กับงานสถาปัตยกรรมอย่างเดียว แต่ยังรวมไปถึงงานศิลปะด้วย

สุดท้ายแล้ว พอได้มาทำงาน สิ่งที่เราเรียนมาทำให้งานออกแบบของเราไม่ใช่แค่งานสถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่ยังมีเรื่องออกแบบภายใน ออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งเราได้ร่วมงานกับบริษัทที่ผลิตงานส่งออก จากนั้นจึงได้เข้ามาทำในส่วนของเฟอร์นิเจอร์ได้ทำงานดีไซน์ และได้รางวัลหลายรางวัล ต่อด้วยการทำงานกับแกลเลอรีศิลปะ นอกจากนี้ยังมีงานลักษณะพัฒนาโครงการ หรือพัฒนาชุมชนของภาครัฐ ซึ่งหลัก ๆ คือการแก้ไขปัญหาของสินค้า หรือแก้ปัญหาของชุมชนด้วยผลิตภัณฑ์ ทำให้ได้ไปทำงานในส่วนของงานกราฟิกที่ภาครัฐดูแล ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม รวมถึงกรมการพัฒนาชุมชนด้วย

สิ่งที่เราเป็นอยู่ มันคือภาษา

จากเกษตรฯ สู่วิวใจของรากหญ้า

สิ่งที่เราได้จากเกษตรฯ รวมถึงตอนเวลาไปทำงานแล้วรู้สึกว่ามีชีวิตที่แตกต่างจริง ๆ คือเรื่องของปรัชญาและจิตวิญญาณของเกษตรศาสตร์ เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่สอนให้เราทำงานกับคนรากหญ้ามาตั้งแต่เรื่องของเกษตรกรรม จนกระทั่งนำไปขาย และนำไปส่งออกด้วย เพราะฉะนั้น สิ่งที่ถูกลูกฝังคือ เรื่องของการใช้ภาษาของประชาชน ทำอย่างไรให้เวลาที่จบออกไปแล้ว ได้เอาความสามารถของเราไปตอบแทนสังคมด้วย

อย่างเวลาทำงานดีไซน์ หรืองานสถาปัตยกรรม มักมีคนบอกว่างานสถาปัตยกรรมเป็นเรื่องสำหรับคนมีเงิน เราเองก็ค่อนข้างจะคิดพิจารณาเรื่องนี้เยอะ ว่า ‘เฮ้ย! มันไม่ตรงกับสิ่งที่เราเรียนมานะ เพราะจริง ๆ แล้ว เราต้องทำให้สิ่งที่เรารู้มาสามารถถ่ายทอดสู่ชุมชนได้’ ซึ่งพอมาทำงานดีไซน์ เราจึงค่อนข้างมีความสุขกับการได้ทำงานในโครงการภาครัฐ ซึ่งเป็นการพัฒนางานกราฟต์ งานของชุมชนจริง ๆ โดยงานเหล่านั้นถูกนำไปขายต่อให้กับชาวต่างชาติ หรือว่าเอาไปวางไว้ในแกลเลอรีที่ขายสินค้าต่อได้ นี่น่าจะเป็นหัวใจหลักที่ความเป็นเกษตรศาสตร์ได้ปลูกฝังเข้าไปอยู่ในตัวเรา

HAPPY TO BE KU

ปรัชญาการใช้ชีวิตที่เราได้จากเกษตรฯ เหมือนกับว่าชีวิตเรามีเข็มทิศนำทางว่า อะไรคือคุณค่าของชีวิต เหมือนเกษตรฯ ได้ปลูกฝังมาให้แล้วว่า สุดท้ายแล้วเมื่อเราตายจากไป ชีวิตของเราอะไรที่มันเป็นคุณค่า อะไรคือของของเรา อะไรคือสิ่งที่เราฝากไว้กับโลก อันนี้ผมว่าผมแฮปปี้ที่สุด

ของประชาชน
ภาษาของเกษตรกร
หรือว่าคนที่จับจ่าย
ใช้สอยทั่วไป
ดังนั้นความรู้ที่ได้มาก็ไม่ใช่แค่เพื่อเรา
แต่ว่ามันต้องกลับไป
พัฒนาสังคมด้วย

ย้อนคืนสิ่งที่ได้สู่สังคม

สิ่งที่เราเป็นอยู่ มันคือภาษาของประชาชน ภาษาของเกษตรกร หรือว่าคนที่จับจ่ายใช้สอยทั่วไป ดังนั้นความรู้ที่เราได้มาก็ไม่ใช่แค่เพื่อเราเอง แต่วามันต้องกลับไปพัฒนาสังคมด้วย ก็อยากฝากไว้ว่า สุดท้ายแล้ว ถ้าเราย้อนคืนกลับไปได้ ก็อยากให้ได้กลับไปทำประโยชน์ให้กับสังคมที่เราผ่านมาด้วย

BETTER DESIGN,
BETTER WORLD

รัฐ เปลี่ยนสุข หลังจากจบการศึกษาจากรัฐเกษตรศาสตร์ มีโอกาสได้ไปเรียนต่อยังประเทศฝรั่งเศส เพื่อศึกษาในเรื่องงานไม้ และกลับมาทำงานดีไซน์ในประเทศไทย โดยงานของเขาไม่ได้ตอบโจทย์เพียงความสวยงามเท่านั้น แต่ยังรับใช้สังคม ผ่านการทำงานร่วมกับโครงการของรัฐมากมาย เพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น

THERE'S
ALWAYS A

CONVERSATION WITH OUR FAMILY
(LESS)

SWEET
SOLUTION

แพรว ลวณะมาลัย

คณะประมง KU 56

/

เจ้าของแบรนด์ขนมไทย ป้อนคำหวาน

ผู้ดูแลกิจการขนมไทย **ป้อนคำหวาน**

แบรนด์ขนมไทยซึ่งเข้ากับไลฟ์สไตล์ของคนใส่ใจสุขภาพ

หากไม่บอกคงไม่รู้ **แพรว ลวณะมาลัย**

คือมีสืบทอดมาจากคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ซึ่งผันตัวเองมาดูแลกิจการนี้ของครอบครัว

จนเกิดเป็นร้านขนมไทยที่มีเอกลักษณ์

แห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

“
ความสุขของการทำขนม
คือเมื่อขนมไปถึงมือผู้รับ
แล้วเขาแฮปปี้ เขาชอบ
เขาชมว่าขนมสวย ขนมอร่อย
ทุกครั้งที่ได้รับคำชม
มันกลายเป็นพลังผลักดัน
ว่าสิ่งที่เรากำลังทำอยู่คือมาถูกทาง
และเราอยากทำให้ดีขึ้นไปอีก

BEGIN IN KU

ที่จริงแล้วเราเลือกมหาวิทยาลัยก่อน เพราะคุณพ่อเรียนจบเกษตรฯ และรู้สึกว่าการเกษตรฯ มีความเป็นกันเอง คือเข้าเกษตรฯ แล้วไม่รู้สึกแปลกแยกหรือต้องปรับตัวอะไรเยอะ ถึงจะเคยเข้าไปเดินเล่นในมหาวิทยาลัยอื่นมาบ้าง แต่พอเป็นที่เกษตรฯ รู้สึกว่าทำตัวสบายได้ เลยรู้สึกอยากเข้าเกษตรฯ มากกว่า แล้วคณะค่อยตามมาทีหลัง

พอสอบเทียบแล้ว เราเลือกคณะที่สามารถเข้าไปเรียนได้แล้วคือคิดว่ากันว่าจะปรับอะไรอย่างไร ซึ่งประมงก็เป็นตัวเลือกหนึ่ง ที่จริงคุณพ่อก็แนะนำด้วย ประมงก็โอเค แต่ว่าใจตอนนั้น อาจจะยังไม่อินกับประมงเท่าไร แต่ด้วยความว่าผู้ใหญ่เชียร์คุณพ่อมีเพื่อนที่ทำงานอยู่ประมงจังหวัด เขาก็เชียร์ ๆ กันอีก

พอเข้ามาที่เกษตรฯ แล้วรู้สึกดีมาก เพราะถ้าไปอยู่ในสังคมที่ต้องปรับตัวเยอะ อาจจะอึดอัดกว่านี้ แต่ที่นี่เหมือนเราไม่ต้องปรับตัว อาจจะมีแค่ที่เราเป็นเด็กต่างจังหวัดแล้วค่อนข้างขี้อายก็เลยไม่ค่อยกล้าคุย แต่ที่เกษตรฯ รู้สึกว่าพี่ ๆ น้อง ๆ ที่ผ่านไปผ่านมา พยายามทักทาย ชวนเราคุยโน่นนี่ ทุกคนมีความสุข ตลก สนุกสนาน

ที่เกษตรฯ

เราไม่ต้องปรับตัว

รู้สึกว่ามี พี่ ๆ น้อง ๆ

ที่ผ่านไประหว่างมา

พยายามทักทาย

ชวนเราคุยโน่นนี่

ทุกคนมีความสุข

CONVERSATION WITH OUR FAMILY

พนักงานบริษัท กรุ๊ปประมง ชมมไทย

พอเราจบประมงตอนปริญญาตรีก็ต่อปริญญาโท แล้วทำงานในสายประมงอยู่ประมาณ 3 ปี เป็นงานบริษัทเกี่ยวกับอาหารสัตว์น้ำ หลังจากนั้นก็สอบขึ้นบัญชีของกรมประมงไว้ รอเรียกระหว่างนั้นก็กลับบ้าน ตอนนั้นที่เพชรบุรีมีโรงเรียนประมง เปิดรับสมัครครูวิทยาศาสตร์ ก็เลยสมัครไปเป็นครูอีก 3 ปี

ตอนเป็นพนักงานบริษัท เราต้องทำงานในกรอบตามเป้าหมายของงาน มีเจ้านายคอยบอกว่าต้องทำแบบนี้ แบบนี้ ต้องทำให้บรรลุผลตามที่เขาต้องการ แต่ในการเป็นครูเรามีความสุขในการทำงาน เหมือนเราอยากให้อะไรกับเด็ก ๆ ด้วยความที่โรงเรียนที่สอนเป็นโรงเรียนที่ค่อนข้างห่างไกล เป็นโรงเรียนชนบทหน่อย เด็กก็โอกาสน้อย เราเลยรู้สึกว่ามันทำอะไรออกไปเด็ก ๆ เขาตื่นเต้น ซึ่งเราเลยอยากจัดกิจกรรมพาเด็กไปเที่ยวนู่นนี่ เหมือนเปิดโลกให้เขา เขาก็จะชอบ จะสนุก มันมีความแตกต่างกันอยู่ระหว่างสองงานนี้ เหมือนตอนเป็นครูเราทำด้วยความสบายใจ

ส่วนการทำขนม คุณแม่ที่มีอาชีพหลักเป็นครู มีธุรกิจนี้เป็นอาชีพเสริม ช่วงนั้นตอนเรียนอยู่คณะประมง เสาร์-อาทิตย์ ถ้าไม่มีกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยก็ต้องกลับมาช่วยคุณแม่ทำขนมที่บ้านเลย เหมือนกับว่าคุณแม่ก็อยู่กับคุณมาโดยตลอด เป็นธุรกิจของครอบครัวด้วย

เกษตรฯ ไม่ใช่สถาบัน ที่เข้าไปเรียนอย่างเดียว แต่มีกิจกรรมมากมาย รวมถึงความผูกพัน และความเป็นเกษตรฯ ที่น่าจะหล่อหลอมเรา ไม่ต่างกัน ไม่ว่าจะยุคไหน

ความสุข มอบต่อกันได้

ป้อนคำหวานเป็นธุรกิจ ถามว่าเป็นงานที่เราชอบไหม? คำตอบคือ ใช่ เพราะพื้นฐานเราชอบทำขนม ทำงาน DIY เย็บผ้า ปักผ้า หรืออะไรทำนองนี้ อยู่แล้ว แต่ไม่ใช่ความชอบอย่างเดียว เมื่อเป็นธุรกิจ มันต้องไปบวกกับการตลาด การเจอลูกค้า ทุกอย่างต้องประกอบด้วยกันหมดเลย ซึ่งแน่นอนว่ามีความกดดัน แต่ถึงเครียด ทว่ายังมีความเป็นตัวเรา เรารู้สึกว่ามันก็กดดัน แต่ก็อยากทำมันให้ดี เพื่ออะไรบางอย่าง

เรามีความมุ่งมั่นที่จะทำให้ลูกค้าพอใจและได้รับความสุข อยากให้เขารู้สึกแบบนั้น เพราะความสุขของการทำขนมคือ เมื่อขนมไปถึงมือผู้รับแล้ว ไม่ว่าจะเป็นผู้รับที่เป็นคนกลางที่ส่งไปให้อีกคนหนึ่ง หรือเป็นผู้รับที่มาหาเราโดยตรง แล้วเขาแฮปปี้ เขาชอบ เขาชมว่าขนมสวย ขนมดี ขนมอร่อย พุดง่าย ๆ คือ ทุกครั้งที่ได้รับคำชม มันกลายเป็นพลังผลักดันว่าสิ่งที่เราทำอยู่นี้คือมาถูกทางแล้ว และเรายังอยากทำมันให้ดีขึ้นไปอีก

HAPPY TO BE KU

รู้สึกว่าการเกษตรฯ ให้พลัง เหมือนเราได้รับพลังจากธรรมชาติแล้วก็รู้สึกไม่กดดัน คือเหมือนกับว่าภายใต้การทำงานของเรายังมีอิสระอยู่ รู้สึกว่าการเกษตรฯ หล่อหลอมอะไรบางอย่างให้เราอยู่กับธรรมชาติ และคิดว่าลูกเกษตรฯ หลายคนก็จะรู้สึกเช่นกัน ไม่ว่าจะด้วยสถานที่ อารมณ์ความรู้สึก หรือว่าพฤติกรรมก็ตาม

จงอดทน กระตือรือร้น และสู้ๆ

ยุคนี้เป็นยุคของการเปลี่ยนแปลง ยุคของการแข่งขัน ต้องใช้พลังงานในการดำรงชีวิตค่อนข้างมาก ซึ่งเราคิดว่ามหาลัยคงให้อะไรบัณฑิตมาพอสมควรในเวลา 4 ปี คือเกษตรฯ ไม่ใช่สถาบันที่เข้าไปเรียนอย่างเดียว แต่มีกิจกรรมมากมายในนั้น รวมถึงความผูกพัน และความเป็นเกษตรฯ ที่น่าจะหล่อหลอมเราไม่ต่างกัน ไม่ว่าจะยุคไหน

การเป็นลูกเกษตรฯ เราจะมีความอดทน กระตือรือร้น สู้ได้ทุกงาน คือจะงานแบบใช้แรงงานเราก็ทำได้ งานครีเอทีฟ งานออฟฟิศ เราทำได้หมด ลูกเกษตรฯ เป็นแบบนั้น ซึ่งเราอยากให้น้อง ๆ ดึงประสบการณ์ตอนอยู่ที่เกษตรฯ มาใช้ในการทำงานอย่างเต็มที่ อย่าให้พลังงานมันหมดไป พยายามคิดบวกเสมอ

HOME
SWEET
HOME

แพรว ลวณะมาลัย หลังจาจบการศึกษาจากคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ก็ต่อปริญญาโทในเร็วเดิมก่อนจะทำงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง และจากการได้ทดลองมาเป็นครูประจำคณะ ทำให้เธอค้นพบความสุขในอีกรูปแบบ และเลือกจะย้ายกลับไปดูแลกิจการป้อนคำหวานที่บ้านเกิด จังหวัดเพชรบุรี จวบจนปัจจุบัน

A JOURNEY WITH THE FILMMAKER

CONVERSATION WITH OUR FAMILY

บอล-ทายาท เดชเสถียร

คณะวิศวกรรมศาสตร์ KU 59

ยอด-พิศาล แสงจันทร์

คณะอุตสาหกรรมเกษตร KU 57

/

ผู้ดำเนินรายการ หนึ่งพาไป

BEGIN IN KU

เรารู้จักกันผ่านชมรม ตอนทำงานในมหาลัย มีชมรมหนึ่งเกิดขึ้นและเราก็อยู่ชมรมเดียวกัน ชื่อชมรมค่ายสร้างสรรค์เยาวชน ทำให้เราสองคนได้มาทำค่ายด้วยกัน และเริ่มทำหนังสือตั้งแต่ตอนนั้น เนื่องจากสนใจงานโทรทัศน์ และงานภาพยนตร์เหมือนกัน

เบื้องหลังของรายการเดินทางกึ่งสารคดี ที่มีผู้ติดตามเป็นจำนวนมากอย่างหนึ่งพาไป

กับตัวตนของคนลูกพระ-พิรุณ

บอล-ทายาท เดชเสถียร และ ยอด-พิศาล แสงจันทร์

กับเส้นทางการเดินทางจากคนนอกสู่คนหนัง

ซึ่งนำทางชีวิตเขาไปอีกเส้นทางที่ไม่คาดคิด

คนนอก สู่ คนหนัง

เราสองคนไม่ได้เรียนจบด้านทำหนัง หรือว่าสื่อสารมวลชนโดยตรง เพราะว่าที่เกษตรฯ (สมัยนั้น) ไม่มีสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์โดยตรง ตอนที่เรียนอยู่ที่นี้ คณะนิเทศศาสตร์ยังไม่มี เราอยากลองทำงาน และชมรมที่อยู่มันเป็นชมรมที่ให้ทุกคนได้ลองทำอะไรที่อยากทำพอดี เราก็เลยชวนกันทำหนัง ไป ๆ มา ๆ ก็เหลือกันอยู่แค่ 2 คน แล้วเราก็เลยทำหนังสือส่งประกวดตามเทศกาลต่าง ๆ จนมากลายเป็นอาชีพหลัก

นอกจากประกวดที่ไทยแล้วก็ไปประกวดต่างประเทศด้วย พอหนึ่งผ่านการคัดเลือก เราก็ได้รับเชิญไปงานประกวดด้วย พอได้รับเชิญไปก็เหมือนคนได้ตามหนังไป แล้วระหว่างตามไป เราก็ถ่ายการเดินทาง รวมไปถึงการร่วมผจญภัยในเทศกาลหนึ่งเราเลยเอา footage พวกนั้นมาตัดเป็นรายการ มันก็เลยชื่อว่า “หนึ่งพาไป”

S

เราเป็นความฝันที่รออยู่ตามซอกลับข้าง ๆ ของมหานครที่ล้นไปด้วย
ความทันสมัย

6 อยากให้พาตัวเองไปทำงานใกล้ ๆ กับคนที่มีประสบการณ์ หรือว่าคนที่ทำงานเก่ง ๆ แล้วก็ทำทุกอย่าง ทำไปเลย เพราะว่าวันหนึ่งประสบการณ์ จะกลายมาเป็นเงินให้เราตัวเอง

เกษตรฯ ปลุกความฝันให้บอล

เกษตรศาสตร์เป็นสถานที่ที่ SET UP บุคลิกภาพให้กับพวกเราทั้งทางด้านความคิดและความฝัน ทั้งหมดเหมือนเกิดขึ้นในเกษตรฯ นี้เลย เพราะว่าตอนเราเข้ามา เราก็ไม่รู้อะไรเลย แต่ว่าเพราะเป็นที่นี้ ทำให้เราค้นพบความฝันบางอย่าง และได้ลองทำความฝันครั้งแรกในที่นี่ และอีกอย่างที่เกษตรฯ มอบให้คือ ความอดทน พอคิดถึงเกษตรฯ ก็จะคิดถึงความอดทนกับหลาย ๆ อย่างที่เกษตรฯ มอบให้ ยกตัวอย่าง หนังสือไปจะเป็นรายการท่องเที่ยวแบบประหยัด เดินทางไปเรื่อย ๆ คำไหน นอนนั่น ซึ่งการเที่ยวแบบนี้ เราเริ่มเที่ยวครั้งแรกตอนอยู่เกษตรฯ นี้แหละ รุ่นพี่ที่เกษตรฯ จะชวนเที่ยวแบบโบกรถเที่ยว ไปกางเต็นท์ในป่า ไปปีนเขา หรือว่าไปอะไรก็ได้ที่แบบเราประหยัดที่สุด ตามสไตล์เด็กเกษตรฯ แล้วตอนหลังก็เลยกลายเป็นรูปแบบการเที่ยวที่รู้สึกที่เราชอบแบบนี้มาตลอดชีวิต เวลาเราทำรายการโทรทัศน์ มันก็ได้เป็นการทำรายการโทรทัศน์เพื่อให้ความแตกต่างทางการตลาดอะไร แต่เป็นการเที่ยวแบบที่เราสนุกกับการเที่ยวแบบนี้ เพียงแค่เราอายุมันไปด้วย ดังนั้นหนังสือไปก็เลยเป็นการพาเที่ยวแบบประหยัดนอนวัดบ้าง ไปกางเต็นท์นอน หรืออะไรทำนองนั้น ซึ่งทั้งหมดก็เกิดขึ้นจากการเที่ยวที่เคยฝึกมาจากตอนอยู่เกษตรฯ นี้แหละครับ

เกษตรฯ จำลองรูปแบบชีวิตให้บอล

ตอนนั้นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีนโยบายการออกนอกระบบ แล้วก็มีการถกเถียงกันว่า การออกนอกระบบมันดีไหม? แล้วจะเป็นอย่างไรต่อไป? คนจนจะไม่มีสิทธิเรียนในมหาลัยแล้วใช่ไหม? เพราะว่าค่าเทอมจะเพิ่มขึ้น ระบบจะเปลี่ยนไป มันไม่ใช่ระบบการศึกษาเพื่อสร้างคนให้มีการศึกษาอย่างเดียว แต่มันเป็นระบบการศึกษาเพื่อจะทำกำไรด้วยหรือเปล่า? แล้วมีรุ่นน้องคนหนึ่งก็ทำบอร์ดคำขึ้นมาตั้งคำถามกับมหาลัย กับผู้บริหาร ซึ่งสมัยนั้นยังไม่มีอินเทอร์เน็ต ยังไม่มีเว็บบอร์ด ยังไม่มีเฟซบุ๊ก สิ่งที่ได้ก็คือ เราทำบอร์ดคำ หรือว่าป้ายคัดเอาต์ เพื่อขอความคิดเห็นจากคนในมหาลัย แล้วรุ่นน้องคนนั้นมันก็ไปทำบอร์ดเอาต์ตั้งกลางโรงอาหาร แล้วก็เขียนให้คนมาแสดงความคิดเห็น เรื่องการออกนอกระบบ ซึ่งก็มีคนเข้ามาแสดงความคิดเห็นมากมายในตอนนั้น เป็นบอร์ดที่โดดเด่นมากกลางโรงอาหาร แล้วหลังจากที่คนให้ความสนใจกันมาก มันอยู่ได้หนึ่งวัน แล้วมันหายไปในวันรุ่งขึ้น

คือเกษตรฯ มีวิธีการที่จะแก้ปัญหาการเมืองในแบบหนึ่ง ซึ่งทำให้เราเรียนรู้ในชีวิตจริงว่าการใช้อำนาจ หรือการหยุดความคิดเห็นเป็นอย่างไร แล้วบอร์ดนั้นก็ส่งผลสะท้อนต่อความคิดบางอย่างของคน แล้วก็ส่งผลสะท้อนต่อความคิดของเราด้วย

มันเป็นความประทับใจจริง ๆ เพราะว่าทำให้เราเห็นโครงสร้าง หรือการตั้งคำถามกับระบบ ทำให้เรารู้ว่าการจะทำมหาลัยดีขึ้น มันสามารถทำได้ สามารถคิดให้ลึกขึ้นได้ ซึ่งเราสามารถมีส่วนร่วมได้จริง ไม่ใช่เราเป็นแค่หน่วยหนึ่ง หรือเป็นหมูตัวหนึ่งที่ให้เขาเลี้ยงอยู่ในเล้า ก่อนถูกส่งออกไปโรงงานไปฆ่าอย่างเดียว เราสามารถแตกต่างได้ เกษตรฯ เขาให้แนวคิดนี้

HAPPY TO BE KU

เราทั้งคู่รู้สึกว่าผูกพันกับมหาวิทยาลัย เรากลับมามหาวิทยาลัยยังมีพื้นที่ความทรงจำของเราอยู่ อย่างที่บอกว่าแนวคิดหรือการใช้ชีวิตเหล่านี้ เราเลือกหยิบมาแล้วนำมาใช้ในชีวิตจริง อย่างที่เราใช้ทำงานอยู่ก็หลายอย่าง เพราะฉะนั้นเวลาเรากลับเข้ามา มันก็จะมีพื้นที่ของความทรงจำ พื้นที่ของเราเอง มันเห็นหลายอย่าง ที่ถึงแม้ว่าจะเปลี่ยนไป แต่ก็ยังเป็นความทรงจำที่ดีอยู่ แล้วก็มื่อะไรหลายอย่างที่เราอยากให้มันดีขึ้นเช่นกัน

เรามีความฝันอะไรอยู่ตามซอกหลืบต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ทุกวันนี้เข้ามาที่เกษตรฯ จะรู้สึกเหมือนกลับบ้านบ้าน อาจจะมีรู้สึกอบอุ่น ไม่ต่างจากอยู่บ้านตัวเองด้วยซ้ำ แล้วเกษตรฯ ก็มีครบทุกอย่าง ทุกวันนี้เรายังใช้ชีวิตอยู่ใกล้มหาวิทยาลัย เวลาเข้ามามหาวิทยาลัย มันมีทุกอย่างที่เราสามารถใช้ชีวิตในเกษตรฯ ได้จริง ๆ เกษตรฯ คือโลกจำลอง ที่เราเข้ามาแล้วก็เดินไปตามหอพักที่เคอยู่ หรือกระทั่งเดินไปดูตึกชมรมที่แม้จะปิดไปแล้วก็ตาม แต่ว่าเวลามองเข้าไปเราจะเห็นความฝัน มองเห็นอะไรสมัยก่อน เราเคยฝันอะไรตรงนี้ ทุกวันนี้มันก็ยังอยู่

ดีใจที่ได้จบที่นี่ ได้เรียนที่นี่ เพราะอย่างเราเลือกมหาวิทยาลัยก่อนเลือกคณะ ตอนนั้นมีโอกาสมาเกษตรฯ 20 กว่าปีแล้ว เกษตรฯ แฟร์สมัยนั้นก็จะบ้าน ๆ มาก แต่พอมาแล้วรู้สึกว่ารักที่นี่ เพราะว่าเราชอบต้นไม้ รู้สึกว่าเกษตรฯ มันเหมือนเป็นป่าเล็ก ๆ อยู่ในเมือง เราชอบบรรยากาศแบบนี้ ดังนั้นเกษตรฯ มันก็จะเป็นความผูกพัน มาตั้งแต่สมัยมจนถึงตอนนี้ ถ้าถามว่าทำไมชอบที่นี่ก็คือ ผูกพันมาตั้งแต่เด็ก แล้วก็ดีใจที่เรียนที่นี่และก็จบที่นี่

ประสบการณ์ไม่มีขายอยากได้ต้องไปหา

มันเป็นความคิดเรานะ ถูกหรือผิดเปล่าไม่รู้ แต่ช่วงเริ่มต้นของชีวิต อยากแนะนำว่า ช่วงเวลาสัก 5 ปีแรกของชีวิตให้ใช้ไปกับการหาประสบการณ์ในการทำงาน ยังไม่ต้องเป่าว่าเงินเดือนสตาร์ทจะต้องสูงกว่าเพื่อน หรือว่าจะต้องมีตำแหน่งที่เติบโตเร็วกว่าใคร เพราะเรามีเวลาอีก 40-50 ปีในชีวิตที่จะทำงานและอยู่กับงาน แต่ช่วงแรกอยากให้เราตัวเองไปทำงานใกล้ ๆ กับคนที่มีความรู้ หรือว่าคนที่ทำงานเก่ง ๆ คนที่ทำงานหนัก แล้วก็ทำทุกอย่างทำไปเลย เพราะว่าวันหนึ่งประสบการณ์จะกลายมาเป็นเงินให้เราตัวเอง แต่ถ้าน้อง ๆ ตั้งเป้าเป็นเงินเดือนตั้งแต่แรก ทว่าประสบการณ์น้อย ต่อไปฐานเราจะไม่แข็งแรง เราอาจจะมองเห็นโลกหรือสปีดปงานของตัวเองได้ไม่กว้างเท่ากับคนที่ลองทำทุกอย่างมาแล้วประสบการณ์มันจะแปลงเป็นเงินได้ในอนาคต เราไม่ต้องรีบหาเงินเดือนเยอะ ๆ นะครับ

A WHOLE
NEW
WORLD

บอล-กายา กฤษเสถียร &

ยอด-พิศาล แสงจันทร์ คู่หูคู่ฮาแห่งรายการหนีพวาไป จากเด็กหอ เด็กกิจกรรม และเด็กเกษตรฯ ที่ถูกภาพยนตร์ดึงดูด จนเดินเข้าไปสู่โลกอีกใบ และการทำหนังนี่เอง ที่ทำให้เขาได้ต่อยอดไปถึงโลกใบใหม่ และกลายเป็นผู้ดำเนินรายการที่เป็นที่รู้จักมายาวนานกว่า 10 ปี

HARD
WAYS
ALWAYS
MAKE
GOOD
INNO-
VATIONS

CONVERSATION WITH OUR FAMILY

บี-พีรณัฏฐ์ กุลแสงงาม

คณะวิทยาศาสตร์ (ปริญญาตรี) KU 60

คณะวิศวกรรมศาสตร์ (ปริญญาโท)

/

ผู้ก่อตั้งและกรรมการผู้จัดการ MUZE INNOVATION CO.,LTD.

กระแสแห่งนวัตกรรมและโลกออนไลน์ เปลี่ยนโลกใบนี้ไปอย่างรวดเร็ว

และหนึ่งในผู้ที่ขับเคลื่อนโลกออนไลน์
คือการดูแลระบบให้กับแอปพลิเคชันต่าง ๆ
ซึ่ง MUZE INNOVATION เป็นหนึ่งในบริษัท
ผู้นำด้านนี้ของประเทศไทย
และบี-พีรณัฏฐ์ กุลแสงงาม
ก็เป็นทั้งผู้ก่อตั้งและซีโอโอของที่นี่

BEGIN IN KU

ต้องบอกว่าตอนเรียนจะค่อนข้างมีความเป็น
ตัวของตัวเองสูง ตอนนั้นทุกคนที่บ้านส่วนใหญ่
เรียนวิศวะกันหมด ตัวเราเองก็รู้สึกว่ายากเข้าใจ
วิทยาศาสตร์ก่อน อยากเข้าใจฟิสิกส์ อยากเข้าใจ
พื้นฐานก่อน แล้วค่อยไปต่อยอด การไปเรียนวิศวะ
เลย เหมือนไปประยุกต์เลย โดยไม่เข้าใจพื้นฐาน
พอไปเรียนวิทยาศาสตร์ กลายเป็นว่าห้องแล็บไม่ค่อย
มีคนใช้ เราก็ชอบอยู่ในแล็บ ไปฝั่งตัว ไปทำทดลอง
ก็เลยใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้เต็มที่ กลายเป็นว่าเรา
ได้มีผลงาน ได้ทำอะไรเยอะกว่าที่คนอื่นเขาทำครับ

ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยให้คุ้มค่า

เรื่องเรียนเราก็เรียน เรื่องเล่นเราก็เล่น แบบ
แยกแยะเรื่องอื่นเรื่องอื่นที่เราจะไปมาบ่อย เล่นเกม หรือ
แม้กระทั่งทำกิจกรรม เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยก็มี
คือต้องเรียกว่าใช้ได้ดีคุ้มค่า คือเกะกะๆ สมัยก่อน
มันคืออยู่อย่างหนึ่ง คือมันอยู่ค่อนข้างไกลจาก
ตัวเมือง ต้องนั่งรถเมล์จากอนุสาวรีย์ไป 1 ชั่วโมง
ซึ่งทำให้เรารู้สึกว่าเราไม่ค่อยอยากไปไหน ก็อยาก
จะอยู่แถว ๆ มหาวิทยาลัย ก็เลยใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่าง
เต็มที่ แล้วยังอยู่หอด้วยก็มีเวลาเยอะ ได้ลองทำ
อะไรหลายอย่างที่ตอนเวลาอยู่บ้านไม่เคยทำ

ตอนที่เรารเรียนเกะกะๆ ต้องบอกว่าเพื่อน
จะมีหลายระดับมาก ตั้งแต่ระดับแข่งโอลิมปิก เรียน

ถ้าเรานั่งตากปลาอยู่ริมน้ำ
ปรากฏว่าได้ปลาเต็มเลย
แล้วพบว่าที่ตกมาทั้งชีวิต
ดันไม่ใช่ตัวที่เราอยากได้
อันนี้สำคัญมาก
ที่เราจะต้องรู้ก่อน
ว่าเราอยากได้ปลาอะไร

เก่ง ๆ หรือแบบเลือกแล้วคิดมาจากต่างจังหวัด
ไม่ได้เรียนดีอะไร ไม่รู้เลยด้วยซ้ำว่าเรียนไปทำไม
ดังนั้นมันเหมือนย่ำอยู่กับที่ นอนกอดอยู่ข้างใน
ทำให้เรารู้จักใช้ชีวิตว่า เราจะอยู่กับเพื่อนแบบนี้
อย่างไร จะอยู่กับเพื่อนเก่ง ๆ อย่างไร แล้วยัง
จำได้ว่าตอนเรียน เราก็อ่านพอได้ เพื่อนเก่ง ๆ
ก็เรียนไป เพื่อนที่ไม่เก่งก็มาขอให้ช่วยติว จำได้ว่า
ตอนติว เหมือนจับปูใส่กระด้งมาก คือแบบทุกคนมา
ขอให้เราติว แต่ทำไม่ทุกคนไม่ฟังเลย (ฮา) แต่สุดท้าย
ทุกคนก็เหมือนจบกันมาได้ เราก็อธิบายว่าเรามีส่วนร่วม
อะไรบางอย่าง ได้เห็นความจริง ๆ แล้ว แต่ละคนในสังคม
มีหน้าที่ที่แตกต่างกัน แต่ก็แยกไปต่อกันได้

เราพยายามบริหารเวลาตลอด เพราะอยู่ในแล็บ
ทำงานเยอะ อาศัยช่วงที่ว่างนอน ไม่กลับบ้าน
นอนที่แล็บ เอาเก้าอี้ตัวก่อน แทนที่เราจะกลับไป
นั่งดูซีรีส์ ดูละคร เราก็ทำตรงนี้ แต่ตอนกลางวันหรือ
ตอนเย็นที่มีเวลาเล่นบาสฯ หรือเข้าชมรม เราก็ไป ก็จะ
แบ่งเวลากิจกรรมกับช่วงเรียน แต่ต้องบอกว่า
ชอบเรียนมหาวิทยาลัยอย่างหนึ่ง คือเหมือนเราได้เรียนด้วย
ตัวเราเองด้วย ดังนั้น อาจมีบางวิชาที่เราหายไป
ทำอย่างอื่นบ้าง แต่ถ้าเรารับผิดชอบตัวเอง สอบได้
ส่งงานได้ มันก็พอได้อยู่

ก้าวที่ 2 ในเกษตรฯ จาก ป.ตรี สู่ ป.โท

ตอนที่เรียนวิทยาศาสตร์ มีกฎว่าห้ามรับนิสิต วิทยาศาสตร์เข้าคณะวิศวะ แต่เรารู้สึกว่าเราเรียนได้ก็เลยเดินไปหาอาจารย์วิศวะ บอกว่าผมอยากทำอะไรแบบโน้นนะ แบบนี้นะ วาดแผนอนาคตให้เขาเห็นว่า ทำไมเราถึงอยากเรียนวิศวะ อาจารย์ก็พยายามเข้าไปคุยกับมหาลัยจนสุดท้ายมีโอกาสได้เรียนวิศวะ ดั่งนั้นมันเหมือนปีนการก้าวขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง ทำให้เห็นว่าถ้าเรามีเจตนาดี เรามีสิ่งที่ดี เราก็สามารถทำให้เกิดขึ้นได้

สิ่งหนึ่งที่ได้จากเรียน ป.โท และสำคัญกับการใช้ชีวิตมาก อาจารย์ชอบพูดว่า “ALWAYS THE HARD WAY.” ความหมายลึก ๆ หมายถึงบริบทในสังคมบ้านเราที่ชอบมีคำบอกกับเด็ก ๆ ว่า ต้องเรียนเก่ง ๆ เรียนสูง ๆ โตไปจะได้ทำงานสบาย ๆ ซึ่งเราว่า อันนี้ไม่เวิร์กในสังคมไทยปัจจุบัน อาจารย์ท่านพูดอีกแบบซึ่งทำให้รู้สึก “HARD WAY” มันไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดี ถ้าคุณคิดว่าการทำงานธุรกิจ หรือการทำงานจะต้องราบรื่นนั้น นั่นหมายถึงไม่ได้อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง เพราะโลกแห่งความเป็นจริงมีความติดขัดอยู่เสมอ แต่ถ้าคุณไม่ติดขัดก็จะมีสิ่งที่ยิ่งใหญ่ตามมา

ภูมิใจในเลือดเกษตรฯ

ต้องบอกว่าลึก ๆ มีความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งว่า ทุกวันนี้ในสังคมบริษัทไอที เราจะเจอคนมากมาย เจอคนที่จบมาจากเมืองนอก เจอแม้กระทั่งคนทำงานที่ซิลิคอนวัลเลย์ กับบริษัทใหญ่ อย่างกูเกิล หรือเฟซบุ๊ก แล้วเวลาที่คุย เรา รู้สึกภูมิใจ แต่ไม่ได้บอกเขา แต่ในใจลึก ๆ เราคิดเสมอว่า เราจบเมืองไทยนะ เราจบแค่นี้แหละ เราไม่ได้ไปจบไกลถึงเมืองนอกหรอก แต่มันพูดได้อย่างหนึ่งว่า ในเมืองไทย ถ้าคุณเรียนรู้ไปเรื่อย ๆ คุณก็สามารถพัฒนาตัวเองให้ไปถึงระดับที่ใกล้เคียงได้

HAPPY TO BE KU

อยากจะขอบคุณโอกาสแล้วก็อยากจะขอโทษที่เคยได้ทำอะไรไปแล้วแต่ที่อาจจะเกิดผลเสียกับมหาวิทยาลัย ทุกวันนี้ถ้าประสบความสำเร็จก็จะพยายามกลับไปช่วยเหลือรุ่นน้องไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง หรือทุกทางเลยเท่าที่เราไหว ก็อยากจะให้เกษตรกร ใดต่อไป ถ้าบอกเกษตรกร เป็นคนเราก็คงเป็นเหมือนลูกของคนคนนั้น ดังนั้นลูกคนนี้ก็อยากจะพิสูจน์ให้เห็นข้างนอกให้เห็นได้ว่าสังคมบ้าน ๆ แบบเกษตรกรก็ทำอะไรให้โลกใบนี้ได้เหมือนกัน

“HARD WAY” 6 มันไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดี ถ้าคุณคิดว่าการทำธุรกิจ จะต้องราบรื่นนั้น นั่นหมายถึงไม่ได้อยู่ใน โลกแห่งความเป็นจริง

รู้ตัวเอง ยอมรับตัวเอง และเป็นตัวของตัวเอง

ชีวิตในเกษตรฯ คือการได้สัมผัสใช้ชีวิตข้างนอก ตอนเรียนเราได้สัมผัสแม้กระทั่งการทำข้อสอบ ไปจนถึงเรื่องอื่น ๆ โหมดในเกษตรฯ หรือในมหาวิทยาลัยมันจริงมาก ๆ แต่เราไม่ยอมรับมัน มีคนชอบพูดว่า เหมือนกับเรานั่งตกปลาอยู่ ถ้าเรานั่งตกปลาอยู่ริมน้ำปรากฏว่านั่งอยู่จนได้ปลาเต็มเลยแล้วค้นพบว่าที่ตกมาทั้งชีวิต ดันไม่ใช่ตัวที่เราอยากได้ อันนี้สำคัญมากที่เราจะต้องรู้ก่อนว่าเราอยากได้ปลาอะไร

ดังนั้นโหมดในมหาวิทยาลัยเราเคยเคยลองผิดลองถูกมาแล้ว แต่พอเรียนจบมาแล้วอยากรีเซ็ต เราอาจจะลืมมัน จะมีเรื่องที่ทุกคนอยากลืมแน่ ๆ แม้กระทั่งออกหัก เรียนไม่ตี เกล็ดอาจารย์คนนั้น คนนี้ อยากให้ลองหลุด แล้วมองกลับไปทั้ง 4 ปีเลย ให้เห็นว่าเราทำอะไรพลาดไปบ้าง อะไรที่เป็นจุดอ่อนของเรา ห้ามเริ่มจากคนอื่น เริ่มจากตัวเอง เพราะว่าจะได้เห็นจุดอ่อน จุดแข็งตัวเอง แล้วหลังจากวันนี้ ชีวิตที่เราเลือกให้ค่อย ๆ คิดและวางแผน เราจะได้รู้ว่าควรเติมเต็มจุดอ่อนจุดไหน เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายที่เราตั้งไว้

THE
INNOVATION
MAN

ปี-พีรณัฐ ภูแสงงาม หลังจากจบปริญญาตรีที่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ก็ต่อปริญญาโทที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในรั้วเดียวกัน ก่อนจะมองเห็นช่องทางในธุรกิจแอปพลิเคชันในทั่วโลกเพิ่งรู้จัก 스마트폰 ได้ไม่นาน และเริ่มเติบโตไปเล่นงานนั้น จนปัจจุบันประสบความสำเร็จในฐานะผู้ก่อตั้งและซีโอโอของ MUZE INNOVATION CO.,LTD. บริษัทที่ดูแลระบบให้แอปพลิเคชันชื่อดังมากมาย

ถึง บัณฑิต ที่รัก

“โลกใบนี้เป็นของเราทุกคน”

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็ว เราต่างเป็นสิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ บนโลกใบนี้ แต่เป็นส่วนหนึ่ง ส่วนสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนโลกให้หมุนไปในทิศทางที่ดีขึ้นได้

เมื่อศตวรรษที่ 21 เดินทางมาทักทาย การเป็นบัณฑิตยุคนี้ ซึ่งจะมีความสุขและประสบความสำเร็จในอนาคตได้ ต้องมี 3 สิ่งสำคัญด้วยกัน คือ 1.การเป็นคนเก่งและดี 2.มีความคิดสร้างสรรค์ และ 3.มีจิตสาธารณะ เพราะเก่งและดีคือ คุณสมบัติของบุคคลที่นายจ้างต้องการรับเข้าทำงานมากที่สุด ขณะเดียวกันหากพ่วงความคิดสร้างสรรค์เข้าไปด้วยจะช่วยทำให้งานโดดเด่นและเจริญก้าวหน้าได้มากกว่าการคิดซ้ำ ๆ ย่ำอยู่กับรูปแบบเดิม ยิ่งหากมีจิตอาสา รู้จักให้มากกว่ารับ แบ่งปันซึ่งกันและกันแล้ว นอกจากจะทำให้โลกใบนี้พัฒนาและหมุนไปอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ยังจะช่วยให้บรรยากาศการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมดีขึ้นด้วย

ก่อนจะออกไปหมุนรอบโลก มารู้ถึงความสำคัญและความจำเป็นของ 3 คุณสมบัติที่บัณฑิตทุกคนควรมีติดตัว เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่โลกยุคใหม่ โลกในศตวรรษที่ 21 ในมือของพวกเราทุกคนที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น รวมถึงชีวิตการทำงานที่สมบูรณ์แบบในอีกไม่ช้า ขอให้ทุกคนโชคดี

ด้วยรัก จาก พี่เอง

เก่งดีหรือดีแต่เก่ง?

คุณลักษณะแบบไหนที่นายจ้างต้องการ

“ความเก่งต้องคู่ความดี” ประโยคคมตะกั้ใครต่างบอก ถึงหนทางการเป็นคนคุณภาพ ที่พร้อมประสบความสำเร็จ

แต่ทางกลับกันมหาวิทยาลัยได้ปลูกฝังหรือสอน
บัณฑิตได้ดีแค่ไหน เมื่อทำที่สุดผลการเรียน
และผลงานที่โดดเด่นยังเป็นตัวตัดสิน ยกย่อง
คนเก่งมากกว่าคนดี แถมยังได้ยินเสียงบ่นท้อ
ถึงความเห็นแก่ตัวของเพื่อนร่วมงานออกมา
เป็นระยะ แท้จริงแล้วคุณลักษณะบัณฑิต
ในยุคนี้ควรเป็นอย่างไร?

หนังสือ **DESIGNING YOUR LIFE**
คู่มือออกแบบชีวิตด้วย DESIGN THINKING
หนังสือแปลจากสำนักพิมพ์ BOOKSCAPE
เขียนโดย BILL BURNETT และ DAVE EVANS
เครื่องมือที่จะช่วยออกแบบชีวิตผ่านวิธีคิดดี
โดยไม่บีบคั้นสายเกินไป

TIP

เคล็ดลับเป็นคนดีที่เก่ง
เริ่มจากการคิดดี ทำดี พูดดี มีสติ
มองโลกในแง่บวก รู้จักการให้
ให้อภัยผู้อื่น รู้จักหน้าที่ของตน
ตัวใจกว้างบนให้ดั่งฤดู
และหมั่นศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา

ดีแต่เก่ง (วไล) เก่งอย่างเดียว แต่ไม่ได้เป็นคนดี

ไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและตั้งเป้าหมายเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วให้ได้ภายในปี 2575 คนเก่ง
จึงอาจสอดคล้องกับการเร่งรัดพัฒนา ขณะเดียวกันนโยบายส่วนใหญ่เน้น 4.0 หลายงานนำหุ่นยนต์
มาแทนที่กำลังคน จึงดูเหมือนว่าความดีอาจไม่จำเป็นอีกต่อไป แต่หากย้อนกลับไปฟังพระราชดำรัสเมื่อ
30 ปีก่อนของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่เคยมีพระราชดำรัสเอาไว้ว่า “หากยึดแต่ความเก่งเป็นเกณฑ์ อาจทำให้
เกิดความบกพร่องทั้งความคิดที่รอบคอบ เพราะร้อนเร่งทำงานให้เสร็จเร็วจนผิดพลาด บกพร่องการเกรงใจ
ผู้อื่น ถีอตนเป็นเลิศ ไม่มีความพอเหมาะพอดี ทำตัวเด่นเห็นแก่ตัวและบกพร่องจริยธรรม ไม่รู้ผิดชอบ
ชั่วดี ไม่อาจสร้างความสำเร็จก้าวหน้าให้กับประเทศได้”

แม้ที่ผ่านมาไทยพยายามที่จะพัฒนาประเทศให้ดีขึ้นโดยใช้คนเก่งจำนวนมาก แต่กลับพบว่าปัญหา
ความเหลื่อมล้ำทะยานขึ้นเป็นอันดับ 1 ของโลก การพัฒนาจึงไม่ควรนำคนรวยไปไกลและทิ้งห่างคนจน
ประเทศจึงต้องการคนเก่งและดีที่คำนึงความเท่าเทียมมาช่วยขับเคลื่อนให้ทุกคนไปสู่อนาคตที่ดีขึ้นพร้อม ๆ กัน

เก่งดี (วไล) บุคคลผู้มีความสามารถ เพียงพร้อมด้วยความดี

จีอิตปี ประเทศไทย เผยผลสำรวจความเห็นจากผู้ประกอบการทั่วประเทศและทั่วโลกถึงคุณลักษณะ
ของพนักงานที่ต้องการรับเข้าทำงานมากที่สุด ทั้งหมดระบุตรงกัน ต้องการคนมีความรู้ รับผิดชอบ มีทัศนคติ
เชิงบวก และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี หรือแปลง่าย ๆ คือ ต้องการคนเก่งและดีนั่นเอง เพราะถือเป็นกลไก
สำคัญที่จะทำให้องค์กรเติบโตอย่างแข็งแกร่งและมีศักยภาพ

โดยให้เก่าง ทำหน้าที่องค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ และให้ดี ช่วยสนับสนุนความเก่งไปในทาง
ที่ควร หรือเป็นคนดีที่ทำงานเก่ง ตรงตามทัศนคติของท่าน ว.วชิรเมธี พระนักคิดชื่อดัง ที่ระบุว่าควรศรัทธา
หลักความดีเพราะเป็นสากลและเที่ยงแท้ แม้ค่านิยมของคนในสังคมจะขึ้นช่นคนเก่งมากกว่าคนดี ซึ่งสุดโต่ง
และวิปริตในมุมมองของตน แต่โลกของการทำงานจริง ทุกบริษัทอยากได้คนเก่งและดีมาร่วมงาน

เมื่อเก่งและดี ไม่ใช่ดีแต่เก่ง เป็นคุณลักษณะประการแรกหรือพื้นฐานสำคัญที่บัณฑิตต้องมี แต่ในยุค
โลกาภิวัตน์ หรือ 4.0 มีเสียงสะท้อนจากสภาการอุตสาหกรรมและตัวแทนผู้บริหารบริษัทยักษ์ใหญ่ว่า
หากพ่วงการมีความคิดสร้างสรรค์ รอบคอบ มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี การสื่อสารสารสนเทศ ทักษะ
อาชีพ และความเข้าใจความต่างทางวัฒนธรรม ก็จะทำให้เป็นคนดีที่พร้อมไปด้วยคุณภาพและมีความสุข
กับการทำงานในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

สร้างสรรค์ ให้สุขสันต์

งานสำเร็จ (และแจ่มกว่า)
ได้ด้วยสิ่งที่เรียกว่า...
ความคิดสร้างสรรค์

หลักการทํางานของบริษัทในอดีตคือ ให้พนักงานตั้งใจ ทำให้ดี ที่สุด และมีเป้าหมายชัดเจน ส่วนความคิดสร้างสรรค์เป็นเพียง ของแถมที่มีก็ดี ไม่มีก็ได้ ส่วนทางกับปัจจุบันที่เกือบทุกบริษัทบรรจุ **ความคิดสร้างสรรค์ (CREATIVITY)** ให้เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการ ทำให้บริษัทประสบความสำเร็จ

หลายคนอาจมองว่าไม่ใช่ทุกอาชีพจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ มีเพียงศิลปิน นักร้อง นักออกแบบที่ต้องใช้ความสามารถเชิงศิลป์ แต่ความจริงแล้ว ความคิดสร้างสรรค์ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ในรูปแบบของ งานศิลปะ แต่เป็นการใช้จินตนาการทำสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่าง แตกต่าง เพราะหากนำความคิดสร้างสรรค์มาผนวกกับทักษะที่แต่ละ อาชีพมี ให้ศาสตร์และศิลป์ผสมรวมกันอย่างกลมกล่อม นอกจากงาน จะบรรลุเป้าหมายแล้ว ยังทำให้โดดเด่น เป็นที่น่าจดจำและแตกต่าง จากคู่แข่ง โดยเฉพาะในโลกยุคใหม่ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทักษะ เดิมที่ผลิตซ้ำ ๆ ถูกแทนที่ด้วยเครื่องกลหรือหุ่นยนต์ แต่การสร้าง ไอเดียใหม่ ๆ หุ่นยนต์ยังไม่สามารถทำแทนได้

ดังนั้น ความคิดสร้างสรรค์จึงจำเป็น ยืนยันด้วยผลสำรวจ ความคิดเห็นของผู้บริหารในบริษัทชั้นนำของสหรัฐอเมริกาว่า 1,500 แห่ง ระบุว่า ความคิดสร้างสรรค์ คือคุณสมบัติสำคัญที่สุดของการเป็น ผู้นำในยุคนี้และอนาคต ขณะเดียวกันข้อมูลจากองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศพัฒนาแล้ว (OECD) ยังพบว่า ทุกประเทศวางเป้าหมายปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคน ให้มีความคิดสร้างสรรค์ เพราะประเทศที่ขาดคนมีความคิดสร้างสรรค์ จะพัฒนาได้ช้ากว่าประเทศอื่น

TIP คุณสมบัติที่เรียกผู้ประสบความสำเร็จ คือ *ไทยหาประสบการณ์ใหม่ ซึมซับเรื่องราวตัว กล้าเป็นกลางวัน กล้าล้มเหลว คิดสร้างสรรค์คือสิ่งแปลกใหม่ และกล้าตัดสินใจ*

PODCAST รายการ THE SECRET SAUCE ทาง THE STANDARD ที่แอปเพล 7 53
ปลัดเลือกความคิดสร้างสรรค์ กับกอบ เกลสิ ผู้เชี่ยวชาญด้าน DESIGN THINKING ที่คร่ำหวอดในวงการดีไซน์กว่า 40 ปี

ไม่ใช่พรสวรรค์ แต่ทุกคนสามารถมีได้

ผลวิจัยจาก 3 มหาวิทยาลัยชื่อดังในสหรัฐอเมริกา จอร์เจีย และไต้หวัน ยืนยันว่า ความคิดสร้างสรรค์สามารถสอนได้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เริ่มต้นด้วยการ เปิดใจกว้าง เพื่อรับมุมมองหรือเรื่องราวใหม่ ๆ จากคนรอบข้าง หรือเปิดโอกาสให้อิสระกับตัวเองได้ทำสิ่งที่ไม่เคยทำ เลิกยึดติดกับทัศนคติหรือรูปแบบการทํางานเดิม ๆ กล้าเสี่ยง ลองผิดลองถูก วางเป้าหมายให้ชัด ไม่จำเป็นต้องกำหนดวิธีการ แต่ให้ฝึกคิด ฝึกหัดสร้างสรรค์ผลงานผ่านหลากหลายช่องทาง

นอกจากนั้น สิ่งสำคัญของความคิดใหม่ ๆ คือตั้งอยู่บนพื้นฐานของความใส่ใจ ขอให้หมั่นใจในความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง แต่ต้องหมั่นทดสอบและอย่ากลัว ความผิดพลาด เพราะพลาดเร็วอาจประสบความสำเร็จเร็ว อย่างสองพี่น้องตระกูลไรท์ ที่เริ่มความคิดอยากบินบนฟ้าเหมือนนก ซึ่งหากย้อนไปร้อยกว่าปีก่อน เป็นเรื่องที่ไม่มีใครคิดว่าจะเป็นไปได้ พวกเขาจึงได้เริ่มลองผิดลองถูกอยู่หลายปีกกว่าจะผลิตเครื่องบิน ลำแรกของโลกได้สำเร็จ

สมองมีไว้คิด ไม่ได้มีไว้เก็บความคิด

“YOUR MIND IS FOR HAVING IDEAS, NOT HOLDING THEM.” คือคำกล่าว ของ DAVID ALLEN โลกไฟค์ชื่อดังชาวอเมริกันที่แนะนำให้หาเวลาให้สมอง ปลอดโปร่งแล้วความคิดสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นได้ง่าย มองไกลตัวเพื่อสร้างสรรค์ และ ไกลตัวเพื่อกระตุ้นความคิดให้ใสใจรายละเอียดและคิดวิเคราะห์

แต่บางครั้งความคิดสร้างสรรค์ก็ต้องการหยุดพัก เพื่อถอยห่างความคิดเดิม ๆ ที่จะทำให้ประสิทธิภาพการคิดลดลง โดยเว็บไซต์ HARVARD BUSINESS REVIEW เผยแพร่งานวิจัยระบุว่าหากเราหยุดพักงานที่กำลังทำ สลับไปทำอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง การเปลี่ยนไปใช้สมาธิจดจ่อกับงานอื่น จะทำให้เรามีเวลาบรยายความคิด เก้า ๆ และเมื่อกลับมาทํางานเดิม ใจเราจะเปิดกว้างยอมรับความเป็นไปได้ใหม่ ๆ มากยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดความคิดสร้างสรรค์ จึงไม่ใช่ของแถมอีกต่อไป แต่กลับกลายเป็นสินค้า ขายดีที่ทุกคนต่างเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ชิ้นนี้ได้ด้วยตนเอง

คุณ ช่วย ได้!

เมื่อการให้
สุขกว่า
การได้รับ

WHAT'S NEXT

“คุณช่วยได้ มีใจ มีดี มีเวลา มาร่วมเป็นจิตอาสา ให้สังคมน่าอยู่” คือประโยคยอดฮิตเพื่อระดมอาสาสมัครที่มีจิตสาธารณะไปร่วมกันทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม คำว่า **จิตสาธารณะ (PUBLIC MIND)** หรือ **จิตอาสา (VOLUNTEER)** คือคำจำกัดความของบุคคลที่มีความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม กระทำหรือเข้าร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ด้วยความเต็มใจ ไม่จำเป็นต้องบริจาคเงิน แต่เป็นการลงแรงกาย แรงใจ และความคิด เพื่อช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ ในแบบฉบับของแต่ละคน อย่างการเก็บขยะที่อุดตันท่อไปทิ้ง เพราะหากปล่อยไว้ น้ำจะท่วมขัง ก็ถือเป็นจิตสาธารณะที่เริ่มได้ด้วยตัวเราเอง

กิจกรรมรวมพลังเล็ก ๆ ที่ยิ่งใหญ่จากจิตอาสา เพิ่งเริ่มเห็นชัดในไทย ช่วง 10 ปีมานี้ จากในอดีตที่สภาพเศรษฐกิจซบเซา มักได้ยินวาทะ “เอาตัวเองยังไม่รอดจะช่วยเหลือคนอื่นได้อย่างไร” แต่จากผลสำรวจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เมื่อปี 2559 กลับมีจิตอาสามากถึง 10 ล้านคน รวมเวลาการทำงานที่ผ่านมามากเท่า 186 ปี ขณะที่องค์กร CHARITIES AID FOUNDATION (CAF) ได้จัดดัชนีการให้ หรือ WORLD GIVING INDEX ปี 2560 ให้ไทยอยู่ในอันดับ 16 ของโลก แม้สภาพเศรษฐกิจจะไม่ดีก็ตาม สะท้อนว่าคนในสังคมต่างเชื่อในพลังของตนเองที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น จนเกิดวาทะใหม่ “คนไทยไม่ทิ้งกัน”

หากศึกษาข้อมูลให้ลึกกลงไป ช่วงอายุที่สนใจงานจิตอาสามากที่สุด คือ 17-25 ปี หรือกลุ่มนักเรียน นักศึกษา และวัยเริ่มทำงาน โดยส่วนใหญ่เป็นจิตอาสาเพื่อช่วยเหลือเด็ก คนชรา ผู้พิการ คนด้อยโอกาส และสิ่งแวดล้อม อย่างล่าสุด ชาวการเสียชีวิตของพะยูนน้อย 4 ตัวในรอบสัปดาห์ ได้สร้างปรากฏการณ์ทางสังคม ที่ทุกคนต่างตื่นรู้และอยากช่วยอนุรักษ์สัตว์น้ำไม่ให้สูญพันธุ์ จนเกิดการรวมตัวเก็บขยะพลาสติกริมทะเล เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์น้ำเข้าใจผิดคิดว่าเป็นอาหาร ตลอดจนการหาวิธีดักขยะในจังหวัดที่ติดริมชายฝั่งทะเล รวมถึงการรณรงค์ใช้พลาสติกทั้งหมดล้วนนำไปสู่การรักษาชีวิตของเพื่อนร่วมโลกและคงไว้ซึ่งระบบนิเวศที่พึ่งพาของสิ่งแวดล้อมในประเศ

เมื่อคุณช่วยได้ แต่ไม่ช่วยได้หรือไม่?

จิตสาธารณะเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้เกิดประโยชน์สุขต่อการใช้ชีวิตร่วมกันของคนในสังคม เกิดการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เห็นคุณค่าของตนเองและเพื่อนมนุษย์ คิดบวก ไม่นั่งดูตายกับปัญหาความเดือดร้อน แต่หากสังคมขาดจิตสาธารณะแล้ว จะเกิดผลกระทบตามมา ทั้งปัญหาอาชญากรรม การทำลายทรัพยากรส่วนรวม ขาดความสามัคคี ชุมชนอ่อนแอ ทะเลาะเบาะแว้ง แบ่งพรรคแบ่งพวก คนเห็นแก่ตัว มองตนเป็นใหญ่ แกร่งแย่งแข่งขัน และไม่รับผิดชอบต่อสังคม ท้ายที่สุดประเทศขาดการพัฒนา ส่งผลให้ภาพรวมสถานการณ์โลกแย่ลงด้วย ดังนั้นจิตสาธารณะจึงสำคัญต่อสังคม จึงควรเริ่มปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะจากการตระหนักถึงปัญหา ให้ความรับผิดชอบต่อตนเองและสาธารณะ และควรให้มากกว่ารับ

Tip คุณลักษณะจิตอาสาที่ดี คือมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรักความปรารถนาดี ใฝ่หาความรู้ และแบ่งปันผู้อื่น เสียสละเวลาส่วนตนและไม่หวังผลตอบแทน

จิตสาธารณะ กับความสุขที่ได้ให้

การเป็นผู้ให้เชื่อมโยงสู่การมีความสุข โดยงานวิจัยในวารสาร SCIENCE ระบุว่า การให้ในรูปแบบของเวลา เช่น การทำงานอาสาสมัคร จะส่งผลบวกต่อระดับความสุขได้มากกว่าการให้ในรูปแบบทรัพย์สินเงินทอง ดังนั้นไม่ต้องรอให้มีเงินแล้วถึงจะมีความสุข ทุกคนสามารถพบความสุขได้ง่ายในทุกวันจากการให้ แม้ไม่ได้รับผลตอบแทนใด ๆ กลับมา แต่ความสุขก็เกิดขึ้นจากการเห็นรอยยิ้ม และสังคมที่ดีขึ้น

แล้ววันนี้
คุณพร้อม
มีความสุข
จากการให้
แล้วหรือยัง?

แพลตฟอร์มนี้ที่กลับมาของวันนี้
เมื่อพบกับการรับรู้ที่ก้าวไกล
แม้จะมีข้อผิดพลาด
แต่ก็ภูมิใจและมีความสุขที่ได้ทำ
เปรียบกับดอกไม้ที่บานในที่ลับตาคน
ก็ยังไม่ดอกไม้ที่สวยงามเสมอ

เมล็ดที่ดี
ล้นเต็มใหญ่
เป็นไม้ที่ดี

ปัญหาคือ
ครูของชีวิต
เราจะเป็น
คนที่ดี
มีคุณภาพได้

จำเป็นต้องผ่าน ความยากลำบาก ของชีวิตมาก่อน

จนกระทั่งรู้สึกได้ว่า
ความยากลำบาก
ไม่ใช่เรื่องลำบาก
แต่เป็นเรื่องธรรมดา
ของชีวิต

ระพี สาคริก KU 2
ผู้บุกเบิกวงการกล้วยไม้

มันควรจะมาถึงยุคที่ทุกคน มีความเสมอภาค

สิบ นาคะเสถียร KU 29
นักวิชาการ / นักอนุรักษ์

ในการแสดงความคิดเห็น ช่วยกันแก้ปัญหา
เพราะปัญหาสิ่งแวดล้อมมันไม่ได้เกิดขึ้นกับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

มนุษย์ต้อง เรียนรู้ สม่ำเสมอ

ถ้าคุณไม่ทำ คุณก็ดอยหลังแล้ว
โลกนี้มีสิ่งที่คุณไม่รู้
เกิดขึ้นอยู่ทุกวัน

ณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร KU 41
ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

ถ้าเราทำในสิ่งที่ถูกต้อง
ก็ขอให้ทำเต็มที่
ยืนหยัดในหน้าที่
ที่เราได้รับมอบหมาย

และทำให้ดีที่สุด
แล้วเราจะได้รับผลของความดี
สิ่งที่เราทุ่มเทที่ค่าลงไปวันหนึ่ง
มันจะกลับมาหาเราเอง

วิเชียร ชิมวงษ์ KU 59
หัวหน้าเขต
รักษาพื้นที่สัตว์ป่า
ทุ่งใหญ่นเรศวร
ด้านตะวันตก

บางครั้งโอกาส
มีแค่ครั้งเดียว

โอกาสที่ดี

ดังนั้นเราต้อง 'ท-ท-ท' คือ
ทำทันที และทำให้ดีที่สุด

อาจเกิดขึ้นแล้วผ่านไปทันที

เชมนิง จามิกรณ์
KU 66
นักแสดง

INTEGRITY

DETERMINATION

เมื่ออ่านมาถึงหน้านี้
บัณฑิตคงได้เห็นแล้วว่าโลก (ยุ่ง ๆ) ในนี้ของเรา
เปลี่ยนแปลงไปในทุกวัน สิ่งสำคัญคือ เราต้องหมุนไปตามโลก
หมั่นเรียนรู้ และพัฒนาตัวเองอย่างไม่หยุดนิ่ง รับเอาคำแนะนำของ
'รุ่นพี่' ผู้อาบน้ำร้อนมาก่อนทั้ง 6 คน
ไปปรับใช้กับการทำงานและใช้ชีวิต
แล้วออกไป 'พิสูจน์' ให้โลกเห็นว่า 'เด็กเกษตรฯ'
มีดีไม่แพ้ใครในโลก...ผ่านอัตลักษณ์ IDKU ของมหาวิทยาลัย

INTEGRITY (สำนึกดี)

จิตใจที่ดีงาม ซื่อสัตย์สุจริต คุณธรรม จริยธรรม

DETERMINATION (มุ่งมั่น)

ตั้งใจ อดทน วิริยะอุตสาหะ มุ่งผลสัมฤทธิ์

KNOWLEDGE CREATION (สร้างสรรค์)

ใฝ่รู้ชวนช่วย สร้างมูลค่าและคุณค่า มีนวัตกรรม

UNITY (สามัคคี)

ร่วมมือร่วมใจ ประนีประนอม ทำงานเป็นทีม บูรณาการเชื่อมโยง

KNOWLEDGE CREATION

UNITY

PROVE YOU
GRADUATED
FROM **KU!**

CLASS OF 2019

สวัสดีนิสิต

ไม่ใช่สิ ต้องเป็นบัณฑิตแล้ว

ตอนนั้นยังเป็นเฟรชชี่อยู่เลย

เวลาแห่งความสุข ผ่านไปไวเสมอ

เอาล่ะ ถ้ามีเวลาว่าง ก็อย่าลืมคิดถึงกันล่ะ

หากทำงานแล้วเครียด หรือมีสิ่งใดทวนใจ

ก็ถือได้บ้าง แต่อย่าเพิ่งท้อไปไหน

Seen
OCT 19

Nontrilian อย่างเรา ผ่านไปได้อยู่แล้ว :)

HAPPY
to be
KU